

Šentjurske

NOVICE

Knj

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1997

3
KNJ
ŠEN
Šentjur
3230

352(497.4 Šentjur)

0093032, 10

COBISS

KNJIVNICA ŠENTJUR

28. oktober 1997

letnik: IV

št.: 10

cena: 150 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

C & C

Podjetje za trgovino in marketing d.o.o. OMV - ISTRABENZ
3230 Šentjur, tel.: (063) 743-802
d.o.o. Koper

pripravite si vozilo za prihajajočo zimo!

menjava gum Sava, Michelin,
Dunlop, Bandag

dolijte hladilno tekočino,
protizamrzovalno sredstvo
za pranje vetrobranskega stekla

Delovni čas: vsak dan od 6. do 22. ure

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, Šentjur
tel.: 741-151, 743-151

VELIKA IZBIRA PLINSKIH
IN OLJNIH PEČI

Montaža:

- elektroinstalacij
- toplotne tehnike

meritve in nastavitve
oljnih in plinskih
gorilcev

montaža za ekološki kredit

Občinski svet: zelena luč za podvoz

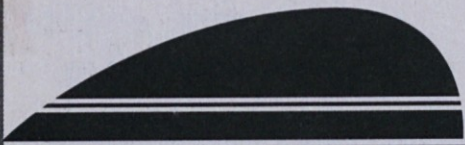
Jože Artnak: sramota v občinskem svetu

Prazniku ob rob

Na obisku minister Senjur

Šolarji na zajtrku

Policija na zboru krajanov na Ponikvi

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTINŠKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET I. KLASE

CEMENT, APNO, MIVKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN

TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene
in za večje nakupe

BREZPLAČNA dostava na dom

PONUDBA MESECA:

LAMELNI PARKET - HRAST L. IN LL. KLASA

Od 1.690,00 SIT do 2.190,00 SIT/m²

☎ 063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 8³⁰ - 16⁰⁰ OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

JAGROS d.o.o.
TRGOVINE

DELOVNI ČAS: 7 - 19,
NEDELJA: 7:30 - 12

V NAKUP VAS VABI **DISKONT JATA**
PIZZERIA JAGER
PA NA PIZZE IZ KRUSNE PEČI!

JAGER

SUPERMARKET HRUŠEVEC ŠENTJUR
ŠIROK IZBOR BLAGA PO
UGODNIH CENAH!

ŠE POSEBEJ UGODNO:

orehova jedrca 1kg	799,00 SIT
riž SPLENDOR 4kg vedro	599,00 SIT
mesoreznica 22	5.499,00 SIT
žarnice 10/1 25-100w	499,00 SIT
sušilo za perilo	1.199,00 SIT

Nudimo vam še belo tehniko, akustiko, drobne gospodinske aparate, drobno orodje ISKRA.

V PRIHAJAJOČEM ZIMSKEM ČASU PA TUDI FLANELA SRAJCE IN BUNDE
PO AKCIJSKIH CENAH

Kdor v trgovini JAGER kupuje, s časom in denarjem varčuje!

Zakaj?

Dnevi okrog Vseh svetih oziroma Dneva mrtvih so kot nalašč za težke misli. Vsako življenje je nedoumljivo lepo, kot je nedoumljiv njegov konec. Že smrt, ki jo prinesejo leta, je nemogoče sprejeti tako razumsko kot čustveno, še veliko težje je sprejeti smrt mladega človeka. Tem težje, če gre za posledice stisk, ki se izgubljuje v drogah.

Pozabljam na alkohol, na nikotin, menda tudi že na marihuano, ki so postali že davno naši zvesti življenjski sopotniki. Ker ubijajo počasi. Le še trde droge se bojimo.

Toliko berem, še več slišim, pa kljub temu ne vem, v kakšni meri se z mamili srečujemo tudi v Šentjurju. Sploh ve kdo? Šole? Center za socialno delo? Specialni pedagogji? Policija?

Kot da je ta kuga 20. stoletja dobrohotno obšla Šentjur!

Seveda gre le za utvaro, kajti četudi bi se nam droge bogve zakaj v velikem loku izogibale, vendarle naša mladina množično odhaja v mesta in se tam hočeš nočeš srečuje z njimi. Skušnjavec dela svoje, če si mi to priznamo ali ne. Ker vsi trdno verjamemo, da gre za grozne stvari, jih najraje odrinemo na stran in živimo v utvari, da naše blebetanje o vrednotah, v katere niti sami ne verjamemo, še vedno osmišlja bivanje naši mladi generaciji.

Priznam, infomacije nisem skušal dobiti tam, kjer bi jo najverjetneje bilo mogoče dobiti, na Kmetijski šoli.

Pred meseci je bila Kmetijska šola prizorišče smrti 17 letne učenke. Umrla je čez noč, prejšnji dan še zdrava in čila, naslenji dan pa je dokončno ni bilo več.

So bila mamila? je šlo od ust do ust po Šentjurju.

Kdo bi vedel! Ko je v neki razpravi na Občinskem svetu svetnik Maruša samo med vrsticami posumil, da gre za drogo, je takratna v.d. ravnateljica Kmetijske šole, ki je hkrati tudi predsednica Občinskega sveta, gre za gospo Osetovo, skorajda histerično prekinila vsako namigovanje in domala zahtevala tudi opravičilo, ker pač menda vzrok smrti mlade učenke še ni bil znan, še bolj pa verjetno zato, ker bi utegnila "njena" šola priti na slab glas.

Od tistega časa je minilo že kar nekaj dolgih mesecev in prepričan se, da odgovorni že dolgo vedo, zakaj je umrla njihova varovanka. Dopuščam, da se motim, toda trdno sem prepričan, da ni umrla naravne smrti. Če bi se zgodilo slednje, bi bila namreč javnost že zadnjaj ustrezno obveščena. Tako pa informacijska blokada lepo drži, pedagogji in vzgojitelji pa verjetno še naprej tiščijo glave v pesek.

Ali pa se morda motim?

Prav rad bi slišal iz ust pristojnih, da so se s tragedijo resno soočili, da so preučili njene vzroke in povode, preštudirali, kje so pogršili, kaj jim je še storiti in tako naprej, toda odkrito moram priznati, da nisem tvegala prošnje za razgovor, ker bi mi verjetno prepovedali o zadevi karkoli napisati. Ali pa bi mi natrosili toliko peska v oči, da niti dvomiti več ne bi utegnil.

Nevaren svet omake je tako blizu, je tako resničen, da ne morem mimo brez dvomov. Tudi zato javno sprašujem, namerno provokativno, da vprašanja ne bo mogoče preslišati: zakaj je morala umreti vaša varovanka?

Franc Kovač

Spomnimo se jih!

Orumenelo in odpadlo listje nas opominja, da je tu jesen. Narava se vsako pomlad obnavlja, človeško življenje pa je minljivo. Na to nas spominjata bližnja praznika Vsi sveti in verne duše. To sta spominska dneva, zlasti pomembna še za vse tiste, ki smo prežgodaj izgubili svoje najdražje. Tega dne se bomo spomnili vseh naših dragih pokojnih, ki smo jih v življenju imeli radi in so morda še včeraj bili tu med nami, danes pa jih že krije črna zemlja. Spomnili se bomo tudi vseh tistih, ki so dali svoja življenja med vojno za naš lepši jutri. Med njimi se spomijam tudi svojega očeta. Ob njihovih gomilah se bodo zbrali njihovi svojci, tisti, ki pa tja ne bomo mogli, se jih

bomo spominjali v mislih in molitvi. Ta dan bodo grobovi polni zadnjega jesenskega

cvetja in tisočerih svečk. Nekateri morda

tudi preveč bahavo, zlasti tisti, ki so bili med letom vse preveč pozabljeni. Spomin na mrtve naj bi bil živ tudi med letom in ne le na ta praznik, ki je za nekatere priložnost za nekakšno tekmovanje. Ob grobovih naj se odrazita le naša ljubezen in srčna kultura tako do mrtvih kot do živih!

Prav pa je, da se na ta dan spomnimo tudi svojih še živčih zemeljskih sopotnikov, za katere med letom nismo našli pravega časa. Obiščimo jih, zlasti če so v bolnici, domu upokoencev ali kje drugje. Napolnimo jim srca s toplino, da se bodo ogrela in stkala nove vezi! Poskusimo! Lažje nam bo, ker bomo naredili dobro delo.

Hilda Lokovšek, DU Šmarje

Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 25. novembra 1997

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

V Občinskem svetu spet vroča kri

Zelena luč za podvoz

Še brez rušenja pri Debelaku

Po daljšem premoru je bila v ponedeljek, 20. oktobra, spet resnejša seja Občinskega sveta. Kar tri centimetre debel sveženj papirjev, zlasti pa še vrsta zanimivih točk dnevnega reda (podvoz, cene v vrtcu, stanovanjski sklad...), so nakazovali, da bo seja dolga in pestra. In res se je zgodilo oboje. Po dobrih petih urah sejanja, ko se občinski svetniki niso pretolkli niti do polovice dnevnega reda, a so se že kar nekajkrat ostro spopadli, je bila seja prekinjena.

Tudi tokrat so se težave pričele že pri pregledu zapisnikov prejšnjih sej. Erjavc (ZL) in Artnak(LDS) sta dokazala sekretarju Sveta g. Škobernetu, da se še vedno ni naučil pisati zapisnikov, zato se je prvi sklep glasil, da bodo na klop podane zapisnike sprejemali šele na naslednji seji.

V točki "Aktualno" je župan Malovrh najprej predstavil letošnji šentjursko bero iz državnega proračuna. Za poravnavo starih dolgov za obvoznico je država namenila 35 milijonov, 5 milijonov bo šlo za pripravo gradnje nadvoza pri Zikošku, prevorski odsek ceste Črnelica - Lesično bo dobil 30 milijonov, 268 milijonov pa naj bi zadostovalo za plačilo že več ali manj opravljenih gradbenih del na Domu upokoencev. Tem številkam bo Malovrh poskušal dodati še s šolskim ministrtvom dogovorjenih 55 milijonov za prevorsko šolo in 30 milijonov za cesto Črnelica - Slivnica. Njegov zajeten amandma za 130 milijonov, ki naj bi prinesel železnici sofinanciranje nivojskih križanj cesta - železnica, kot kaže, ni namenjen toliko Šentjurju kot njegovim bivšim sodelavcem na železnici. Kolar (SKD) z Malovrhovimi amandamji ni bil posebno zadovoljen, ker v njih ni našel ceste Dramlje - Žiče. Ker pa je večini svetnikov bilo jasno, da je letošnji državni proračun že dejansko pokurjen in je vlaganje amandmajev v večini primerov Sicifovo delo, se kaj dosti niso vznemirjali. Končno pa je tudi delež, ki ga letos vlaga država v svojo infrastrukturo na območju naše občine, dokaj zajeten.

V nadaljevanju te točke je župan v nekaj stavkih obnovil dogajanje okrog gradnje prevorske šole, govoril o šentjurski (županovi?) pobudi o ustanovitvi skupnosti občin, o obisku ministra Senjurja, o usodi Slivniškega jezera in o sporu z g. Jazbinškom glede širjenja pokopališča.

Čeprav smo svetniki že večkrat zahtevali, da se poročila o dogajanjih v občini pravočasno pošljejo svetnikom in se o njih ustrezno poroča tudi v Šentjurskih novicah, župan še vedno vztraja na svojem sistemu priprte pipice, za katero se nikoli ne ve, kdaj, kaj in koliko bo iz nje prišlo.

Pobude in vprašanja svetnikov tokrat niso bila posebno zanimiva. Erjavc (ZL) še vedno ni bil zadovoljen z odgovorom glede Leskovarjeve novogradnje v središču Šentjurja, saj ni dobil odgovora, koliko nadomestnih gradenj je bilo že odobrenih na račun te iste stare hiše, prepričan pa je tudi, da gre v tem primeru za neracionalno porabo družbenega denarja (gospa Leskovarjeva je dobila 50 000 DEM na račun škode zaradi plazu v Šibeniku). Podprl ga je Mastnak (LDS), ki je menil, da hiša verjetno tudi ni v skladu z zazidalnim načrtom za mestno jedro. Korže (SDS) je spraševal,

koliko je stala sanacija strehe na ponkovški šoli in kdo bo te stroške pokrila, Artnak (LDS) je posumil v korektnost podatkov o naših demografsko ogroženih krajih, ni pa bil tudi zadovoljen z delom Projektnega sveta za Slivniško jezero, ker se vse aktivnosti dogajajo v zaprtem ožjem krogu, ki ga vodi predsednik Moser. Leskovšek (SLS) bi želel sanacijo nevarnega odseka ceste v Trški gorci, Čokl pa je pojasnil, da je avtoprevoznik Berglez vnaprej poravnal vso ceho, ki jo je bil dolžan zaradi izkoriščanja kamnoloma v Pletovarju.

Temperatura se je dvignila ob volitvah elektorjev za volitve v državni svet in volitvah našega kandidata za državni svet. Čeprav je bilo vsem jasno, da gre za čisto volilno strankarsko matematiko in da je pri tem vsako improviziranje samomorilsko, se je predsednik LDS g. Artnak vseeno odločil za demgoško potezo in je predlagal, da se šentjurski svet odpove volilni logiki in za svojega kandidata predlaga "nadstrankarskega" Štefana Tisla. Čeprav je tudi njemu bilo jasno, da se je spustil v boj z mlino na veter, naj bi njegov predlog vendarle pomenil, da v Šentjurja razmišljamo s svojo glavo, se ne uklanjamo ljubljanski stankarski politiki in vsaj nagajamo volilni logiki, če je že spremiti ne moremo. Ne glede na to, da je g. Tisel v teh šestih letih demokracije doslej na vsakih volitvah zamenjal stranko in tako že zdavnaj zapravljal zaupanje javnosti, se je tokrat očitno pustil zajahati LDS, ki je sklenila z njegovo kandidaturo, če nič drugega ne, vsaj onemogočiti med SKD in SDS usklajeno kandidaturo celjskega kandidata Alojza Oseta. Potem ko je Tatjana Oset tik pred glasovanjem odstopila od svoje kandidature, sta se na listi pojavila le "tujec" Oset, z realnimi možnostmi za izvolitev, ker je njegova kandidatura medstrankarsko usklajena v vsej regiji, in solist, domačin Tisel, ki takšnih možnosti ni imel niti teoretično. Zmagala je stankarska logika in izvoljen je bil Alojz Oset, kar pa je zelo raztogotilo g. Artnaka. Ta si je privoščil dolg monolog zelo težkih besed na račun svetnikov iz drugih strank, ki niso bili pripravljeni slediti njegovemu sicer simpatičnemu donkijhotstvu. Njegov čustveni izpad je presentil celo predsednico Osetovo, ki ga je pozabila pravočasno ustaviti, pa je to kasneje to precej grobo storil g.Čokl iz SKD. Vzrok Artnakovega nenadzorovanega čustvenega izbruha je bil gotovo tudi v rezultatu volitev elektorjev za izvolitev kandidata za državnega svetnika. Od petih kandidatov ni bila izvoljena le kandidatka LDS gospa Bračunova, ki je dobila le zelo skromnih 9 glasov. Očitno je postalo, da so Artnakovo igro s Tislom spregledale vse stranke in se maščevale tako, da so se združile v nekakšno protieldeesovsko koalicijo in LDS, ki je sicer druga najmočnejša stanka v OS, je ostala sama na čistini. Zakaj je LDS zapustila tudi Združena lista, bi bilo zanimivo vedeti. Za elektorje so bili izvoljeni:Čokl (SKD), Svetina Breda (ZL), Škoberne (SLS) in Korže (SDS).

Še težja je bila razprava o zadolžitvi za okrog 100 milijonov SIT za izgradnjo podvoza pod železnico. Gorečan (LDS) kot predsednik Odbora za gospodarstvo je na začetku poudaril, da je izgradnja podvoza sicer v mnogočem sporna, vendar pa se kolo časa ne da zavrteti nazaj in trenutno ne kaže drugega, kot da se podvoz čimprej dokonča. Podal je tudi predlog sklepa, ki ga je oblikoval Odbor, da naj Občina zagotovi od obrtnikov in podjetnikov, ki so podpisali izjave, da bodo za podvoz prispevali okrog 25% sredstev, enake garancije, kot jih zahtevajo banke. Podobna stališča so izrazili še Zupanc (LDS), Zdolšek (SKD), Artnak (LDS) in Kovač (SDS).

Zlasti zadnja dva sta poudarila, da gre pri podvozu kljub vsemu za zgrešeno občinsko politiko, domala za butalsko odločitev, ko na razdalji nekaj sto metrov od državnega nadvoza pri Zikošku upravljamo velike denarje za luksuz lokalnega podvoza, ki nam bo za več let zavrl vse druge investicije v komunalno infrastrukturo. Cvikl (SLS) je povedal, da prevzema največji del kreditiranja Sklad stavbnih zemljišč, ker je Občina prezadolžena in sploh ni kreditno sposobna. Kritičen je bil tudi Brglez (SLS), ki je poudaril, da je pomen podvoza za šentjursko gospodarstvo vprašljiv; ker gre za pomembno zadevo, ki jo nekateri izkoriščajo za lastno promocijo, drugi pa se bojijo izraziti javno svojo drugačno voljo, je predlagal, da se o podvozu glasuje tajno. Korže (SDS) je zahteval, da se decidirano zapiše, da se bo podvoz plačeval le iz tistega dela denarja iz Sklada stavbnih zemljišč, ki se zbere v obeh šentjurskih KS. Zupanc in Gorečan sta bila mnenja, da se Občina preveč lahko zadolžuje in bo že vnaprej za naslednji mandat zapravila ves razpoložljivi denar. Ko je že vse kazalo, da vzdušje podvozu sploh ni naklonjeno, je tajno glasovanje pokazalo, da se svetniki zavedajo, da je nedograjen podvoz najslabša investicija, in so njegovo dokončanje podprli domala soglasno. Ker je največje finančno breme ločeno prevzel Sklad stavbnih zemljišč, pomeni, da bodo s svojimi obveznimi prispevki za zvišano nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč in napovedano uvedbo prispevka za kolektivno komunalno uporabo, podvoz zgradili takorekoč izključno prebivalci KS Šentjur. Takšni diskriminaciji - doslej so vse večje investicije v drugih KS šle ne račun integralnega občinskega proračuna - sva se upala upert le s Simonom Zdolškom (SKD). Podvoz bo gradil Gradis, posojilo 78,5 odstotnimi obrtstmi pa bomo vračali 4 leta.

Nadaljni dve uri so svetniki izgubili z razpravo o usodi Debelakove črne gradnje v ulici Valentina Orožna v središču Šentjurja. G. Debelak je pred dvema letoma kupil hišo s pripadajočim zemljiščem, ki naj bi bilo na trasi nesojene severne šentjurske obvoznice (mimo hotela Alpos in Pešnice proti Dramljam). Po občinskih prostorskih načrtih je bila hiša namenjena rušenju, g. Deblak pa jo je brez ustreznih dovoljenj obnovil v obstoječih dimenzijah, čemur je sledila odločba o rušenju črne gradnje. Ker je trasa obvoznice menda že tako ali drugače, tudi legalno, že zazidana, je bilo jasno, da bi bilo rušenje hiše sicer povsem zakonito,

vendar pa neumno dejanje, ob katerem so se očitno že pred dogajanjem na seji Sveta spopadali različni podtalni interesi G. Debelaka, nekterih občinskih uradnikov in posredno tudi KS in neposrednih sosedov. Kot vse kaže, je sporna parcela zelo zanimiva, Debelak jo je tudi pripravljen prodati komurkoli, toda le za razmeroma previsoko ceno, kupci pa bi jo z ozirom na to, da je po še vedno veljavnih občinskih prostorskih načrtih odločena za rušenje, radi dobili bolj poceni. In v to zmedo so inšpektorji in zamerljivi občinski uradniki, ki so vse skupaj verjetno zakuhali, porinili Občinski svet. Ta naj bi tik pred zdajci dokončno odločil, ali se bo rušilo ali ne. Očitno je g. Debelak zelo uspešno lobiral med občinskimi svetniki, saj je večina (Zupanc, Čokl, Maruša, Cvikl, Leskovšek, Brglez...) menila, da je zadevo pred rušenjem potrebno še enkrat preučiti in morebiti tudi razmisliti o spremembi veljavnega prostorskega dokumenta. Le Gorečan in Zatlter sta vztrajala, da gre za čisto črno gradnjo, in da je vsako odlašanje rušenja izigravanje pravne države. Artnak (LDS) je opozoril, da zadeva ni povsem jasna in da imamo v samem središču Šentjurja črne gradnje, ki neprimerno bolj ogrožajo javni interes, namignil je na "črno ograjo" okrog nogometnega igrišča, ki pa jih noben inšpektor niti povoha ne. Žaganja v tem smislu ni in ni bilo konca in sta končno šele utrujenost in pozna večerna ura rodili kompromisni sklep. Občinski svet je zavzel stališče, da bi zadevo vendarle veljalo še enkrat vsebinsko prevetriti in pogledati, kako je v resnici z rezervatom za severno obvoznico oziroma ali so naši prostorski dokumenti še vedno aktualni. Nič pa ni bilo slišati, kdo je vse to zmedo v resnici zakuhal.

Ob 20, 30 uri je bila seja prekinjena in bom o nadaljevanju lahko poročal v naslednji številki ŠN.

F. K.

Volitvam Državnega sveta ob rob

Triku strankarskih vrhov iz Ljubljane nasledla šibka večina šentjurskih svetnikov. Zreli smo, da nas postavijo pred sramotilni steber. Sodili bodo volilci.

Letos bo predvidoma izvoljen nov državni svet. Zadnjega smo volili pred petimi leti. V njem celotno celjsko regijo, ki je določena v 5. volilno enoto, zastopa le en državni svetnik. Namesto, da bi kot prvič člana volili neposredno vsi volilci, so si v strankarskih vodstvih omislili zanimiv trik. Kandidate za člane državnega sveta določajo občinski sveti. Prav tako določijo svoje predstavnike glede na število prebivalcev, ki bodo v imenu volilcev?! v 5. volilni enoti izbrali enega predstavnika. Šentjurskemu

občinskemu svetu je tako ostalo, da določi enega kandidata za državni svet, ter štiri elektorje - predstavnike v 44 člansko volilno telo. Na nivoju petnajstih občin, ki obsega našo volilno enoto, bodo izvolili enega člana državnega sveta. Ta način je pravi raj za strankarsko disciplino in velika priložnost za sicer med ljudmi osovražene strankarske povzpetneže in karieriste. Poznan pristop iz prakse bivšega režima, ki si je želel čim manjkrat srečati z ljudmi na volitvah. Vsa potrebna navodila partijskim vojakom tako dajejo ozka vodstva, ki mislijo, da vse vedo. To isto se dogaja tudi v tem primeru.

Toda v Šentjurju bi se skoraj vse pokvarilo, če ne bi vodja SKD ugotovil, da gre za

zaroto. Koga in kako ni povedal. Na srečo je s pomočji discipline v občinskem svetu preprečil škandal. Kajti na predlog liberalnih svetnikov so nestransko kandidirali uglednega Šentjurčana, ki bi lahko v celotni volilni enoti režiserjem iz Ljubljane pošteno zmešal načrte.

Žal je gornje z ironijo zapisana resnica. Tudi v šentjurski občini se kljub pozivom uglednih Šentjurčanov svetniki šibke večine niso zmenili za interese Šentjurja. Namesto uglednega občana občine Šentjur in priznanega zdravnika, člana najozžjega vodstva bolnice Celje in velikega humanitarnega delavca g. Štefana Tisla, so pod vodstvom krščanskega lobija podprli v

Šentjurju neznanega Alojza Oseta iz občine Celje. Ti svetniki so tako pokazali, da dajejo prednost najprej interesom stranke daleč onkraj Tojan. Do šentjurskih interesov pa jim ni kaj dosti mar. Takega odnosa se lahko veselijo celo najbolj totalitarni režimi, v katerih je prepovedano misliti z lastno glavo. Namesto, da bi Šentjurčani izkoristili vsako priložnost, da v regiji, kjer igramo preveč podrejeno vlogo pokazali, da znamo stopiti

skupaj, ko gre za naše interese, smo s svojim dejanjem osramotili in ponižali občino. Ne znamo se obnašati kot predstavniki velike in pomembne občine. V svoji nelagodnosti se spogledujemo z manjšimi ter igramo ponižno vlogo pred Celjem, Žalcem, in Velenjem namesto, da bi izkoristili svoje prednosti in priložnosti kot regijska sila.

S takimi dejanji smo godni, da nas volilci postavijo pred sramotilni steber, in pravično ter pošteno sodijo. Če ne prej, na volitvah.

Jože Artnak

Na volitve! Za Kučana!

Dvojne volitve imamo pred seboj: volili bomo državne svetnike in pa Kučana!

Uvodni stavek, priznam, je malce zloben, a ker je prišel iz srca, ga sprejmite z večjo blagohotnostjo.

Kaj je narobe z volitvami?

Nič ni prav očito narobe, a kot kaže, bodo letošnje volitve tako dolgočasne, de je vse narobe. Državni svet skorajda nikogar ne zanima. Kot del zakonodajne oblasti je pristal preveč na obrobju, posredni način volitev pa mu je vzal še zadnji lesk demokracije. Državne svetnike bodo volili izbranci, ki jih bodo izbrali tisti izbranci, ki smo jih nekoč na neposrednih volitvah izbrali mi sami. Skratka, gre za tako dolgo pot, da človek res nima več občutka, da gre v bistvu za njegovo odločitev in nam je navsezadnje čisto vseseno, kaj se bo iz tega obreda demokracije v resnici izcimilo.

Volitve predsednika države so nezanimive iz drugačnih in iz podobnih razlogov. Res je, da naš predsednik formalno nima niti približno takšne teže kot na primer hrvaški ali ameriški, in je njegova vloga torej precej podobna vlogi Državnega sveta - komaj da ga potrebujemo. A ker so volitve neposredne, nam vendarle vsaj teoretično dajejo prijeten občutek možnosti izbire. Le kakšno možnost izbire, se boste boste morda začudeno vprašali? Res je, sploh nimamo kaj izbirati. Časi, ko sta se spopadla svetova bivšega partijskega vodje Milana Kučana in oporečnika Jožeta Pučnika, so žal že zdavnaj pozabljeni. Tragično je, da slovenska družba tudi po šestih letih odprte politične

scene nima alternative za "starega" Kučana. Pa ne, da je Kučan takšen fenomen in nenadomestljivo dober! Roko na srce, gotovo je dovolj spreten in zvit, da zasluži predsedniški tron, vprašanje je le, če mi res ne zaslužimo drugačnega predsednika. Ali ste že kdaj slišali, da je imel Kučan idejo, vizijo ali kaj podobnega, za čemer norijo ljudje? Niste! Ste se kdaj zbudili vsi morasti sredi noči in vam je prvi preblisk jasne misli dal vedeti, da se nimate ničesar bati, ker drži nad vami roko naš "oče naroda"? Meni se kaj takšnega še ni zgodilo! Le nebeško krotke oči in kalimerovstvo, ki ne skrivita niti lasu, sta tisti iluziji, ki nas omamljata in privlačita k volilnim skrinjam.

Seveda ima Milan Kučan tudi zobe! Le da jih ne kaže. Pa saj mu jih tudi treba ni, ker enostavno nima dovolj trdega nasprotnika.

Tu pa se pričinja kalvarija naših strank. Pustimo ob strani LDS, ki očitno še ni uspela pregrizniti svoje popkovine s prejšnjim sistemom; ni dvoma, da je Kučan še vedno tudi njen predsednik. Če je kandidatura njihovega Bogomirja Kovača kaj več kot slepilni balonček, bomo izvedeli šele po volitvah.

Na celi črti so odpovedale pomladne stanke. Po šestih letih v svojih vrstah še niso našle ali vzgojile osebnosti, ki bi se postavila po robu milim očem in neškodljivemu kalimerovstvu. Kandidatura Janeza Podobnika res ni bila posrečena. Koalicija njegove SLS s "Kučanovo" LDS je le nekoliko preveč vnebovpjoča, da bi lahko postavila Kučanu ogledalo. "Krvjavli" nimajo teže in je tudi ne bodo imeli, Peršaku gre la za

promocijo stanke, Bernik je "tujec", Toplaku in eldeesovskemu dopadniku Cerarju pa menda spet nekaj manjka. Če je že Toplak preveč Podobnikov, bi se veljalo ogreti vsaj za Cererja. Iz časov Demosa mi je ostal v lepem spominu in če za koga, potem bi si upal navijati zanj. Mojima SDS in Janši zamerim, da se ne moreta določiti, kaj pravzaprav hočeta. Obnašata se, kot da bi podtalno delala za Kučana! Tako je zmeda tik pred zdajci takorekoč popolna. Seveda ne na strani "milih oči", temveč zgolj na strani alternative, ki naj bi bila bolj trda in bolj pregledna. Pa žal ni! Tako vam tudi kot predsednik občinskega odbora SDS enostavno ne znam svetovati, kako voliti. Volitve so izbira, mi pa prave izbire takorekoč nimamo. Seveda ne bo nobena katastrofa, če bo Kučan še tretjič zasedel predsedniško palačo, osebno pa bi le z veseljem dal svoj glas nekemu, ki bi bil drugačen od njega. Bolj odločen, bolj vizionarski, bolj opredeljen. Ne kot spolzka riba, ki ji ni mar ozkih sotesk, ne motnih mlak in je enako doma povsod, včeraj, danes in jutri. Rad bi imel neizmuzljivega predsednika, za katerega bi vedel, kje je, kdo je in kaj je. Sploh pa ni potrebno, da je brez napak. Le človek iz krvi in mesa naj bo!

Če takšnega predsedniškega kandidata ne bo, se zna zgoditi, da me podobno kot prenekaterega državljana letošnja volilna nedalja sploh ne bo zvalila pred slovesno skrinjico s slovenskim grbom.

F.K.

Minister Senjur ne ve veliko

V sredo, 1. oktobra, je bil s svojo ekipo na obisku v Šentjurju minister za ekonomske odnose in razvoj dr. Senjur. Razgovora z njim, ki je bil v skupščinski dvorani na Občini, so se poleg dvajseterice naših obrtnikov, podjetnikov in menedžerjev, udeležili še predstavnik Območne gospodarske zbornice Celje g. Knafeljc, predsednik šentjurske obrtne zbornice g. Berglez, predsednica Društva podjetnikov gospa Hercog, Regionalni podjetniški center Celje pa je predstavljala podžupan Pungartnik. Vsi ti so tudi imeli svoje uvodne govore. Od predstavnikov večjih podjetij smo med prisotnimi videli le g. Marota iz Alposa. Tudi strankarski veljaki niso do Senjurja pokazali posebne naklonjenosti. Če izvzamem sebe kot predsednika SDS, na razgovoru ni bilo nobenega od njih.

V uvodnem govoru je šentjursko gospodarstvo in težave razvoja ocenil župan Malovrh. Razmeroma nizka stopnja aktivnega prebivalstva in najvišji odstotek brezposelnosti v državi (okrog 25%), ki je posledica predvsem stečajev v Celju, sta najopaznejša poudarka njegovega izvajanja. Skušal pa je biti optimističen, češ da se bo z združevanjem intelektualnih in drugih moči le dalo kaj storiti.

Minister Senjur si je Malovrhove podatke sicer pridno beležil, v svojem nastopu pa jih ni kaj dosti uporabil oziroma se je našim žgočim problemom previdno izognil. Poudaril je, da je uravnavanje regionalnega razvoja tisto področje, kjer je vloga države upravičena. V prihodnje naj bi se še bolj intenzivno izvajala preko pomoči demografsko ogroženim in Slovenske razvojne družbe. Glede splošnega gospodarskega stanja v državi je bil zelo previden. Trenutna rast bruto družbenega proizvoda je samo okrog 2%, načrtovana pa je bila 4 odstotna rast. "Lahko bi se zgodilo, da bi na koncu bila 3-4 odstotna, kar je še čisto v redu", je bil njegov pitijevski zaključek. Podobno nedoločen je bil pri oceni letošnje inflacije. Septemberska je sicer že dvoštevlična (preko 10%), ampak "lahko se zgodi, da bo ostala na 9%". Skratka, nič takega nam ni povedal, kar že ne bi več ali manj vedeli. Toda čeprav je govoril precej "zmučkan", ga je vseseno bilo zanimivo poslušati.

G. Knafeljc iz celjske gospodarske zbornice je bil bolj konkreten in še bolj kritičen. Brezposelnost, grozečih novih 470 stečajev, še nadaljnje padanje industrijske proizvodnje, podpoprečne plače, 600 živih podjetij, ki nimajo nobenega zaposlenega ("verjetno poslušajo na stroške drugih firm, kjer so sicer zaposleni, in odjedajo delovna mesta") - to naj bi bile nekatere značilnosti celjske regije. Na drugi strani pa se gre država privilegije za svoje uradnike (zviševanje plač, višje dnevnice...), ki mnogokrat neposredno in hote škodijo gospodarstvu. Navedel je primer Montavarja (bivši Emo - Energetika), ki ne more dobiti ustreznih domačih atestov, ker pristojni inšpektor "nima časa" in odkrito favorizira nemško firmo Omnikal. Velike napake dela tudi bivši Sklad za razvoj. V celjski Emo je poslal "domišljavega človeka, ki si ni dal ničesar dopovedati", zaradi česar je šla firma v franže.

Predsednik šentjurske Obrtne zbornice g. Berglez je predstavil splošne težave obrtništva. Visoke cene stavbnih zemljišč, finančna nedisciplin, čudna davčna politika in pa centralizacija države v Ljubljani, zaradi česar imajo obrtniki še več težav pri odpiranju delavnic ("Občinski uradi so si pri odstopanju od predpisov še dali kaj dopovedati").

Oto Pungartnik, kot koordinator Regionalnega podjetniškega centra Celje (zasebno podjetje državnega svetnika Bana), je o tem centru govoril spodbudno - opravil naj bi "prestrukturiranje" tudi v štirih šentjurskih podjetjih (Alpos, E šprt, Tolo, Montavar) in delal na ohranitvi delovnih mest. Toda med vrsticami je povedal tudi tisto, kar smo pravzaprav že vedeli, da je ta podjetniški center namenjen predvsem prerazdeljevanju državnega denarja.

Predsednica šentjurskega podjetniškega društva gospa Lidija Hercog si je kot edina prislužila ta večer tudi rahel aplavz, pa čeprav je samo predstavila svoje društvo. Morda zato, ker je bila edina, ki ni "jamrala".

V razpravi je g. Arzenšek spraševal, kako je mogoče, da je njegovo podjetje za 1500% bolj obremenjeno s carinskimi dajatvami, kot istovrstna ljubljanska firma. Zahteval je od vlade, da težke tovore preusmeri na železnico (čemur je ugovarjal Berglez, ker bi kar 200 šentjurskih prevoznikov ostalo brez dela). Gorjupa iz Montavarja so tiščale delovne vize njihovih delavcev, ki deljo v Nemčiji, razgovoril pa se je tudi o inšpektorju, ki jim s svojo samovoljo jemlje delo za domače tržišče (isti kotli brez težav dobijo nemške ateste). Štiglic iz Jurmesa (očitno je govoril v imenu Mesarstva Jurij) je bil hudo nezadovoljen z vladno cenovno politiko, ki drži zamrznjene cene svinjskega mesa, čeprav se je odkupna in uvozna cena za prašiče povečala za 37% in še kar raste. Puser (Koval) pa je posredno

kritiziral državo, ker ne zna ponuditi njegoveni podjetju takšne pogoje poslovanja, da bi lahko vzdržal vzhodnoevropsko konkurenco.

Minister Senjur in njegov državni sekretar Gaberšek sta se v glavnem vljudno in prizanesljivo smehljala, odgovarjala v duhi splošnih vladnih načel in obljubila, da bosta nekatere zadeve skušala preučiti. Zanimivo je, da je minister bil zadovoljen s številom udeležencev na razgovoru, čeprav smo se drugi zgražali, da nas je tako malo.

In za konec še nekaj za naš časopis: minister skorajda ni verjel, da shajamo brez enga samega tolarja občinske pomoči. Da si kaj takega lahko privoščijo res le dober časopis, je rekel! No, že zato se mi je splačalo biti tam!

F.K.

Banka tudi na Planini

Aktualna dogajanja na Planini uhajajo lokalni oblasti očitno iz rok; v sredo, 22. oktobra, se je namreč na pobudo damčega podjetnika Mirka Kovača zbrala v Montparisu precej "težka" družina, v kateri so bili vsi, ki v južnem delu občine kaj finančno pomenijo (Špan, Janša, Koželj, Kovač...), gostili pa so direktorja Banke Celje g. Kača in direktorja Hmezad banke g. Vebra. Kot je povedal pobudnik te akcije g. Kovač, so se dogovorili za odprtje ekspoziture Banke Celje v novih poslovnih prostorih Montparisa. Ekspozitura naj bi bila nared že spomladi naslednjega leta.

G. Kovač, mar pomeni, da je Vaša pobuda takorekoč nekoliko skrivna?

"Ne, sploh ne! Za banko na Planini se že nekaj let intenzivno prizadevam, saj menim, da je prav finančna ustanova eden izmed nujnih pogojev za hitrejši razvoj kraja. Ni res, da se skrivamo pred lokalno oblastjo. Gre le zato, da te oblasti takorekoč nikjer ni čutiti. Če pa bi jo le poskušali vključiti v dogajanje, nisem prepričan, da nas ne bi poskušala morda celo ovirati. Takšno je pač vzdušje tu pri nas, še nekoliko preveč "socialistično".

B.P.

Mestinšek je v.d. ravnatelj

Zaplet okrog novega ravnatelja osnovne šole v Slivnici se je razpletel po pričakovanjih. Minister Gaber je slivniškemu šolniku in drugim zainteresiranim dal eno leto časa, da uredijo svoje bojne vrste in se pripravijo na ponovni razpis. Do takrat bo po sklepu Sveta šole ravnateljaval še naprej g. Rudi Mestinšek.

Iz Banke Celje

Z mesecem septembrom je Banka Celje podaljšala odplačilno dobo za stanovanjske kredite z 10 na 15 let in sicer za novogradnjo ali nakup hiše. Obrestna mera je T + 10%. Če vežete depozit v višini 25% od zneska posojila je obrestna mera T + 8%.

Za odplačilo adaptacije in lastne udeležbe pri pridobitvi stanovanjske pravice, rekonstrukcijo stanovanjske hiše ali nakup komunalno urejenega stavbnega zemljišča so odplačilni roki od 5 do 10 let.

Banla Celje je od avgusta dalje tudi na internetu na naslovu <http://www.banka.si>. Poleg splošnih podatkov o banki, tečajnih list menjalniških in podjetniških tečajev, boste na njenih straneh našli tudi izračune za različne oblike varčevanja in mesečnih anuitet za posojila. V pripravi imajo tudi elektronsko bančništvo za pravne osebe. Vsem je na razpolago predal elektronske pošte pod naslovom www.info@banka-celje.si

Iz KS Dramlje

Samoprispevek tudi v Dramljah?

Na zadnji seji Sveta KS so se vsi člani strinjali, da gredo v akcijo za pripravo glasovanja za samoprispevek, ki naj bi potekalo v sklopu novemberskih predsedniških volitev. Zavedajo se, da je nujno dobro seznaniti vse krajanje z referendumskim programom, kar bodo storili na zborih volivcev in preko sredstev javnega obveščanja. Pomemben je seveda tudi sam program, ki mora zagotavljati določene pridobitve vsem prebivalcem krajevne skupnosti. Na zборе in na glasovanje bodo povabili tudi lastnike počitniških hišic in drugih nepremičnin, saj so tudi oni koristniki obstoječe infrastrukture in zainteresirani za izboljšave.

Okvirni program, ki ga bodo obravnavali in po potrebi dopolnili zbori krajanov obsega:

1. Vodooskrba - 20% zbranih sredstev;
2. Modernizacija in vzdrževanje cest in sanacija plazov - 35% sredstev;
3. Kanalizacija in čistilna naprava - 10% sredstev;
4. Razširitev javne razsvetljave - 3%;
5. Izgradnja pločnikov - 10%;
6. Vzdrževanje sakralnih objektov - 7%;
7. Dotacije za delovanje društev - 5%;
8. Vzdrževanje naselij in druge komunalne dejavnosti - 5%;

9. Sredstva za nujne nepredvidene naloge - 5%;

Ob 2% samoprispevka bi se letno zbralo od

8 do 10 milijonov SIT. Ta vsota bi se še povečala s prispevki vikendašev, ki naj bi mesečno prispevali po 1000 SIT. Plačevali bi s položnicami 2x letno.

Sklep o samoprispevku bo objavljen v Uradnem listu, kmalu nato pa bodo razpisani tudi zbori krajanov.

KS dobi denar za plazove

Iz naslova tako imenovanega elementarja je KS Dramlje dobila 300 000 SIT za sanacijo plazov. Denar bodo porabili za čiščenje vseh občestnih jarkov v KS s kopačem. Dogovorili so se že, koliko ur bodo kopača potrebovale posamezne vaške skupnosti.

Tudi cesta mimo igrišča bo urejena

Cesta od gasilskega doma mimo igrišča je krajevna cesta in je več kot potrebna temeljite sanacije. Nekaj denarja bo prispevala Občina, večina pa naj bi se zbralo solidarnostno. Dogovorili so se že z avtoprevozniki, ki bodo prispevali brezplačne prevoze. Hkrati bodo opravili tudi izkope za izgradnjo pločnika po desni strani, ki pa bo dokončan kasneje, ko bo urejena gradbena dokumentacija.

Lojzka Božnik

RADIO-TV SERVIS SUPUVEC

TRGOVINA METRON

Valentina Orožna 8, Šentjur pri Celju

Tel.: 063/741-304

*Nudimo vam popravilo
vseh znamk TV aparatov,
videorekorderjev in akustike.*

**V NAŠI TRGOVINI METRON DOBITE NOVE
TV SPREJEMNIKE, AKUSTIČNE APARATE,
ZVOČNIKE IN AVTORADIJE, ANTENSKI MATERIAL, ITD...**

AKCIJA!

glasbeni stolp **SONY RX90**, 4 zvočniki **94.990,00 SIT**

videorekorder **GOLDSTAR** **39.980,00 SIT**

videoplayer **29.980,00 SIT**

TV-sprejemniki

ELEKTRIČNI POMIK STEKEL

z originalnimi stikali in montažo samo **349 DEM**

AVTO ALARM

VAMPIRE

maksimalna zaščita in vrhunska kvaliteta

CENTRALNA ZAKLEPANJA

samostojno daljinsko centralno zaklepanje
z blokado motorja

samo **338 DEM**

MONTAŽA: SLAVKO VERBIČ s.p.

Tel.: 794-497, fax: 794-184

GSM: 041 681 406

KREKOVA BANKA

ZA VAS V CELJU

Nova poslovna enota Krekove banke je s prvim oktobrom odprla svoja vrata v Prešernovi ulici 23.

Pravnim osebam nudimo celovit bančni servis, za prebivalstvo pa smo pripravili še posebej ugodne možnosti kreditiranja s poudarkom na takojšnjem reševanju vaših vlog.

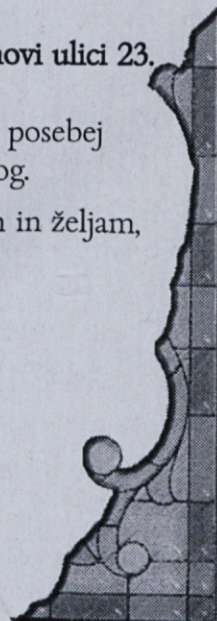
Postopoma bomo svojo ponudbo širili in jo smiselno prilagajali vsem vašim potrebam in željam, saj se zavedamo, da je dobro partnerstvo potrebno graditi.

Prijazno vas bomo sprejeli vsak delovni dan
od 8. do 12. in od 13. do 16. ure. Dosegljivi smo vam tudi
po telefonu 063/485-911 in faksu 063/485-913.

S poslovanjem v Krekovem duhu vam zagotavljamo
poštenost in razumevanje.

Dobrodošli!

Da bo denar v službi človeka

Policija na ponkovškem zboru krajanov

V petek, 17. oktobra, so imeli na Ponikvi zbor krajanov, kjer so se nameravali pogovoriti o perspektivah prizadevanj njihovega sveta KS za ustanovitev občine Ponikva, pregledati lansko poslovanje in se pogovoriti o načrtih za naslednje leto. Po naključju (ali pa tudi ne!) je njihovo sestankovanje, ki se ga je udeležilo razveseljivo število krajanov (okrog 50), postalo prav pestro. Gospod Špur, ki je prevzel delovno predsedstvo, se prav gotovo ni nadejal, da bo moral na pomoč poklicati celo policijo, občinski svetnik g. Zupanc pa tudi ne, da bo lastnoročno metal iz dvorane svoje preveč "aktivne" sokrajane.

Glavni akter dogajanja ni bila strankarska nestrpnost, temveč so to vlogo tokrat prevzeli trije gospodje Ponkovljani (kasneje sem zvedela, da so to bili Ibšek, Planko in Vrečko), ki so očitno primerno podprti z zadostnim številom maliganov, vzeli zadevo v svoje roke. Ker so s svojimi "duhovitostmi" (Nočemo občine! Spet boste vse pokradli! Kje je denar, ki ste ga pokasirali za telefonijo?) motili zborovalce, je g. Špur zahteval, da se odstranijo iz dvorane. To je bila zanje prehuda žalitev, da bi jo kar tako požrli. Slišati je bilo celo nekaj o krvni osveti. Posredoval je gospod Gustl Vovk, ki je veseljake povabil na pir k sosednjemu Janezu, a njegova ukana ni bila dolgega veka. Čez nekaj minut so bili že vsi nazaj in spektakel se je nadaljeval. Poklicali so policijo in zborovanje nadaljevali s pavzo. To je bila tudi prilika, da so bolj rahločutni zapustili zborovanje.

Tako je delovno predsedstvo najprej izgubilo prvega zapisnikarja g. Zatlertja, nato še drugega zapisnikarja Kundiha in šele tretji pisar, ravnatelj ponkovške šole g. Ratajc, je uspel zdržati do konca. Policija očitno ni bila preveč uspešna, saj so trije vneti razpravljalci bili spet kmalu v dvorani, a so se le toliko umirili, da je zbor lahko stekel.

G. Vrečko je najprej podal umirjeno in objektivno analizo razlogov, zakaj se Ponikva poteguje za občino. Gre seveda za denar in pa za samostojno odločanje o razvoju kraja. Samostojna Ponikva naj bi imela okrog 90 milijonov občinskega proračuna, kar naj bi pomenilo tudi nekoliko ugodnejši položaj, kot ga ima danes. Župan Malovrh je obrazložil, zakaj je on proti drobitvi občine, čeprav njegova stranka SKD misli drugače. Kljub temu so prisotni z veliko večino glasov podprli prizadevanja vodstva KS za osamosvojitve. Torej lahko kmalu pričakujemo na Ponikvi referendum.

Poročilo o delu v letošnjem letu ter razprava o načrtih za leto 1998 prisotnih nista posebej razvnela. Zdelo se je, da so ljudje še najbolj prisluhnilo občinskemu svetniku Koržetu, ki je vztrajal, da mora Ponikva obdržati ambulanto in slej ko prej tudi dobiti svojega zdravnika. Na koncu se je zborovalcem nekoliko zameril župan Malovrh, ker jim ni hotel obljubiti občinskega denarja za asfaltiranje ceste v Dolgi gori.

Občinskemu prazniku ob rob

Ne vem, se to dogaja le meni: naš občinski praznik se mi zdi, kljub temu, da je takorekoč nabit z različnimi priraditvami, iz leta v leto bolj prazen.

Ko sem to grozo, ki sem jo pripisal svojim letom, zaupal mladi generaciji, so me le ti nadvse debelo pogledali: "Kakšen praznik neki le? Bla bla in nič več!" Torej si lahko olajšam dušo na račun našega praznovanja.

Če si na vprašanje, kaj sploh praznujemo, poskušam odgovoriti z županovimi besedami iz letošnjih slavnostnih govorov, potem so to nevemkatera obletnica prvega imenovanja kraja Šentjur in menda hkrati tudi obletnica pridobitve prvih trških pravic, obletnica proglasitve Šentjurja za mesto (leta 1990) in obletnica smrti "enega največjih mož naše kulture" škofa Slomška. Do tu je vse v redu, tehtnih razlogov, da se naredi praznik je dovolj. Čeprav sem za vključitev Slomška v občinski praznik letos slišal prvič, pa naj jim bo: Slomšku, ki to zasluži, in krščanskim demokratom prav tako, ker so na oblasti. Le zakaj potem naši občinski možje praznika res ne naredijo? To pa je težje vprašanje!

Najprej pogledjmo, na kakšne načine vse smo letos praznovali. Raznih kulturnih in manj kulturnih prireditev, ki se kitijo s posvetitvijo prazniku občine Šentjur, je bilo kar 14. Če k temu prištejemo še slavnostno sejo Občinskega sveta in otvoritev vodovoda Hrastje, pomeni, da smo v tem prazničnem mesecu praznovali najmanj vsak

drugi dan. Odločno preveč, da bi bilo pravšnje, četudi bi bilo vse krasno.

Čeprav bi moral takorekoč biti po službeni dolžnosti vsaj na večini, moram priznati, da me je veselje do našega praznovanja minilo že ob prebiranju programskega prospekta. Vse tako imenovane kulturne prireditve, ki smo jih stlačili pod ime Ipavcev, so bile tuje. Sami tuji izvajalci. Ti pa me v načelu ne zanimajo, ker imam zanje rezervirano TV, vsaj za prvo garnituro. Druga, tretja ali četrta, četudi v živo, niso zanimive. Kaj se je zgodilo z domačimi umetniki, ne vem. Gre za organiziran "kulturni molk", ali pa res le za slepi rokav občinske kulturne politike, ki je sklenila preskočiti našo domačo zaplankanost in ponuditi občanom le smetano od smetane?

Zagotovo vem le, da so bili Ipavčevi kulturni dnevi prvotno namenjeni predstavitvi naših kulturnih in umetniških dosežkov Sloveniji in ne obratno. Iz ugodnega junijskega termina jih je počasi izrinilo jurjevanje in zdaj so pristali, kjer pač so in kakršni so. Skorajda niso več naši! Občina nam kupi tuje izvajalce, v dvorani ali v cerkvi se praviloma zbere kakšnih sto povabljenec, na vseh prireditvah več ali manj istih, umirjenih in hvaležnih, in to je vse.

Obiskal sem le nekaj kulturnih prireditev. Časovna stiska in brezvoljnost sta neredila svoje.

Nastop portugalskega pevskega zbora Leirški orfej v farni cerkvi na Ponikvi.

Nobene zle besede za pevce, peli so odlično, repetoar pa je bil dolgočasen. Vsaj za nepoznavalce. V cerkvi se je zbralo morda sto poslušalcev, od tega jih je polovica bila tam "službeno", občinski uradniki in funkcionarji, domači pevci in pevke ter nekaj malega Ponkovljanov. Organizacija je šla menda po cerkveni liniji, od prelata Zdolška iz Maribora in je bila, kot je kazalo, posvečena predvsem obletnici Slomškove smrti. Pozdravni govor predsednika MPZ Skladatelj Ipvavcev in hkrati tudi predsednika šentjurske SKD g. Čokla, mi je dal precej misliti. Misel župana Malovrha, ki jo je razvil na eni od prejšnjih prireditelj, da se naša prava, to je evropska zgodovina prvzaprav začne z vspostavitvijo frankovske nadoblasti, je Čokl dorekel s trditvijo, da se je slovenska kultura pričela s pokristjanjenjem in se takorekoč končala pri škofu Slomšku. Z vidika takšnega razumevanja slovenstva in kulture mi je tudi postalo jasno, zakaj se dogajanje okrog šentjurskega občinskega praznika vse bolj seli v cerkvene sfere. Ali se dogaja v cerkvi, ali je tematika verska, ali pa je tako ali drugače prisoten kdo izmed cerkvenih dostojanstvenikov, ki daje prireditvi svoj pečat. Seveda tega ne kaže očitati Čoklu in Malovrhu, ker pač udejanjata miselnost, ki ju je pripeljala na oblast. Počneta to iz prepričanja ali pa zaradi preračunljivosti (klerikalizma, kot bi rekel občinski svetnik Artnak), je nemogoče reči. Pa to tudi ni pomembno. Pomembno je, da se oba najvidnejša protagonist občinse oblasti očitno zavedata, da visita na zgodovinskem nihalu, ki je od proticerkvenega razpolženja v prejšnjem režimu krepko zanihalo v drugo skrajnost, in poskušata ta nihaj čim bolj podaljšati. Skoraj preveč vsiljivo, da bi povprečen šentjurski občan vrejel v njuno pristnost. Res je krščanstvo ustvarjalo evropsko in našo kulturo, tudi Slomšek ima za seboj zgodovino, toda vendarle je reduciranje sodobne družbe na te osnove in zlasti še njuno lastno umeščanje samega sebe v to poslanstvo, malo preveč tudi za šentjurske razmere. Čeprav sem takorekoč zrasel v cerkvi, sem se tisti večer v ponkovški farni cerkvi počutil kot nekdo, ki tja ne sodi. Lahko sem si predstavljal, da zaradi podobnih občutkov ni bilo v cerkvi mnogo tistih, ki bi jim portugalski pevci lahko polepšali dan, mnogih od teh pa tudi ne na slavnostni seji Občinskega sveta naslednji dan. Verjetno pa tudi prenekaterega globokega vernika iz podobnih razlogov ne privlači bogoslužje v cerkvi, kjer se gredo politiko. Skratka gre za občutek politizacije vere, za famozni klerikalizem, ki se v različnih odtenkih vtihotaplja v naš vsakdan. Ali se Cerkev zaveda, da je na nek način izkoriščana in da se s takšno svojo vlogo oddaljuje od svojega temeljnega poslanstva? Me usoda drugorazrednega državljana, ki sem se je navadil v komunizmu, čaka tudi v naši demokraciji?

Vzemi ali pusti - takšna je demokracija. Seveda ni nič narobe, če pol zbora Skladatelj Ipvavcev sestavljajo cerkveni pevci, če pa le ti prevladajo s svojim pojmovanjem sveta in pevski zbor Skladatelj Ipvavcev, kot občinska inštitucija, svoje pevske kolege obdarja s Slomškovimi podobnicami, je pa zadeva že na drugi ravni. Pa pustimo to, ker je tudi to demokracija! Sprašujem se le, če v Šentjurju res ni več tiste druge kulture, tiste ki bi za občinski praznik (in tudi na občinske stroške) pripeljala v Šentjur za spremembo recimo Zorana Predina, ali kakšnega od podobnih show mojstrov, in pripravila happing povsem drugačnih razsežnosti, kot je nastop elitnega pevskega zbora pred maloštevilno (cerkveno) publiko? Mar sta res ta druga kultura in druga publika v Šentjurju izumrli? Mar se res približujemo družbi, ki jo bodo do kraja obvladovale formalizirane tradicionalistične katoliške vrednote?

Ne verjamem. Gre le za tisti zgodovinski nihaj, ki ga je potrebno slej ko prej ustaviti in uravnotežiti na povprečju večine.

Slavnostna seja Občinskega sveta

Letos je bila bolj skromna. Uglednih gostov iz prestolnice in sosednjih občin tokrat ni bilo. Če me občutek ne vara, tudi domačih uglednih občanov, od bivših predsednikov občine do častnih občanov, ne. Tudi sejna dvorana ni ravno pokala od blišča. Zdravljico in tradicionalno obrednega "Slovenec sem" so letos spet prispevali drameljski pevci. Niso se preveč trudili in verjetno se jim bo zgodilo, da jih naslednje leto ne bo več na slavnostni seji, čeprav so se s svojo zadnjo pesmijo nekoliko le odkupili. Zanimivo je, zakaj nobeden od šentjurskih zborov ne zna na takšnih slovesnostih zapeti šentjurske himne. Vsi vztrajajo pri "Slovenec sem", ki pa je z ozirom na to, da imamo že 6 let dovolj krepko nacionalno državo, že rahlo iz mode. Pa še preveč mevržasto jo navadno zapojejo.

Slavnostni govori morajo biti in so pač takšni kot po navadi. Vodovod Hrastje 150 milijonov, 100 milijonov železniški podhod, dodatnih 350 milijonov stroškov Železnice nad podhodom, 50 milijonov za plazove, 30 telefonskih priključkov na 100 prebivalcev itd. Le skoraj 25% nezaposlenih kali našo idilo. V županovem nagovoru sta bila opazna dva poudarka: zavzema se za ustanovitev pokrajine, ki naj bi bila enakovreden sogovornik države (osebno sem prepričan, da gre za novo birokratizacijo), in ni mu všeč drobljenje občine. Pravi, da gre za nekoristno porabo energije in lažno učinkovitost (kar mu tudi ne

Direktorica vrta je kljub visokim cenam dobila občinsko priznanje

verjamem).

Predsednica sveta gospa Osetova je v svojem nastopu ostala na splošni državni ravni. Da čuti pomankanje duhovnih elit, je dejala.

Podelitev plaket in priznanj Občine Šentjur je tradicionalen in pomeben sestavni del slavnostne seje. Najboljši šolarji so dobili poleg pisnega priznanja še dobro zavito knjigo (le katera je bila?) ter prav nič zavito škatlico originalnih "Mozartkugeln". Če ta nezavistost pomeni, da gre za "uvoženi" pomebnejši del nagrade, potem je nagrada figo vredna. Že dalj časa zaman opozarjam, da bi najboljši šolarji zaslužili bolj konkretno spodbudo, na primer vsaj simbolično finančno podporo, morda tudi kot občinsko štipendijo. S plaketami in priznanji je pač tako, da njihovo podelitev ni vljudno komentirati. Nekdo jih mora dobiti. Letos so bili na vrsti Aco Pepvnik, dobovski župnik Zdolšek, planinski gasilec Riko Stopinšek, šentjurski vrtec in

kmetovalec Martin Pevec. Če so v resnici storili "več kot veleva jim stan" (ali za kar so plačani), bo pokazala zgodovina. Dosedanja v precejšnji meri dokazuje tisto reklo, da krogla in medalja le redko zadeneta prava prsa. Kdo je letos "pesnil" obrazložitve ne vem, očitno pa gre za človeka z domišljijo.

Zaključek slavnostne seje je bil v stilu štednje. Zunaj pred občino je g. Rajko stočil nekaj butelj, častni gostje pa so zgrickljali tudi kilogram ali dva slanega peciva. Za kaj več je menda zmanjkalo denarja (zaradi odprtih občinskih investicij ali skritih občinskih plač?).

Slavnostna otvoritev vodovoda Hrastje

Ni bila hudo slavnostna, je pa bila spektakularna. Potem ko sta župan in prelat Zdolšek (tokrat vodovoda ni blagoslovil, ampak je samo povedal, kako je pomagal graditi prvi šentjurski vodovod) povedala svoje, je župan s pritiskom na gumb odprl gejzir "šentjurske Zale". Voda je brizgnila visoko nad vodovodno postajo. Skupinica prisotnih je bila tako presenečena, da je celo pozabila zaploskati. Komunalci so nas popeljali skozi svoje "postrojenje", pokazali svojo kompjuterizirano klorirno postajo (čeprav je voda iz Hrastja menda v slovenski kvalitetni špici, smo jo brez klora lahko poskusili le na lastno odgovornost) in zadeva je bila za neposvečene končana. Posvečeni so jo zaključili na kmetiji Žuraj.

Razstava insignij slovenskih občin

Otvoritev razstave se je zgodila na praznično soboto ob 18. uri v telovadnici OŠ Hruševce. G. Vrabl iz NT - RC, ki je menda bil tudi med organizatorji razstave (glavna je bila gospa Ljubej z Občine), je kot uradni spiker profesionalno nagovoril skupinico tridesetih prisotnih, (vključno s pevci, nastopajočima in ekipo kmetijske srednje šole, ki je skrbela za pogostitev). Prisotna sta bila še šmarski in rogaški

župan. Precej zreducirani "Ipavci" so zelo lepo zapeli dve pesmici, če pa bi tradicionalnega "Slovenec sem" zamenjali še s šentjursko himno, bi jih lahko še bolj hvalil.

Sama razstava je bila lepo postavljena in odlično okrašena - izkazala se je Kmetijsko gospodinjstva šola. Sama vsebina razstave, ki je bila menda prva tovrstna v Sloveniji, ni bila kaj posebnega. Večina od prisotnih 61 slovenskih občin je pokazala svoje zastave, nekatere tudi žige, regionalne grbe pa le redke. Prave in tudi razkošne grbe so pokazale občine Duplek, Rogaška Slatina in Tolmin, drugih pa skorajda ni bilo. Tudi občina Šentjur s svojim "Papovim osnutkom"

grba ni ravno blestela. Kar precej občin se je predstavilo le s prospekti, razglednicami in podobno šaro.

Zadnja postaja razstave je bil "šank" Kmetijske šole Šentjur. Ob simpatičnih in vitkih hostesah, bile so to seveda učenke šole, so bili obloženi kruhki bolj dobri, vino slajše in razstava prijetnejša.

Do konca razstave, odprta je bila 4 dni, jo je obiskalo, tako pravijo, nekaj sto obiskovalcev. Koliko nas je razstava stala, pa se zagotovo ne bo nikoli zvedelo.

Literarni večer Slomškovich pesmi

Zgodil se je v Slomškovi rojstni hiši na Slomu 24. septembra ob 19 uri.

Na literarnem večeru se je zbralo veliko ljudi, največ seveda iz šentjurske občine, zlasti s Ponikve, ni pa manjkalo tudi obiskovalcev iz drugih krajev Slovenije.

Od številnih gostov sta bila prisotna tudi šentjurski župan Jurij Malovrh ter mariborski škof dr. Franc Kramberger, ki sta po uvodnem, vsebinsko bogatem opisu Slomškove življenjske poti in domoljubne zavesti, tudi pozdravila zbrano občinstvo.

Sodelovale so tudi dijakinje Srednje glasbene šole iz Maribora ter cerkveni zbor iz Ponikve. Vrhunec lepega in kulturno bogatega večera je prispeval Tone Kuntner z branjem Slomškovich pesmi. Človek si ob poslušanju sam pri sebi kar »naslika« čas v katerem je živel Slomšek. Vprašal se, kje je vzel ves ta pogum, da je delal tako tvegano, a za Slovence tako izredna dejanja. Da jih znamo ceniti tudi danes, so dokazali obiskovalci tega večera, saj se je zbralo staro in mlado od blizu in daleč, tako kmetje kot intelektualci, delavci in funkcionarji. Čeprav sta organizacija in vsebinski program pripadla cerkvi, so bile v celoti dostojanstveno poudarjene predvsem narodnostne vrednote Slomškovich poti in dejanj.

Za zaključek so pridne gospodinje iz Ponikve postregle s sladkimi dobrotami in dobrim domačim vinom.

Marija Gazvoda

Otvoritev daljnogleda na Resevni

je bila napovedana za nedeljo 21. septembra ob 14. uri. Ob prekrasnem jesenskem vremenu se je na Resevni zbralo okrog 100 ljubiteljev narave. Daljnogled, ki je stal 8500 DEM in dela na kovanec marke, ki vam ga prodajo v koči, je pridno služil svojemu namenu. Kaj mnogo dalje in lepše kot s prostim očesom, pa se z njim ne vidi. Predsednik PD Šentjur g. Straže je povedal, da je razgledni stolp dovolj uspešna vaba za izletnike, letos jih je približno enkrat več, kot jih je bilo prejšnja leta, daljnogled pa bo vabo še popestril. Med "botri" daljnogleda je omenil hruševskega trgovca Jagra, ki je prispeval 1000 DEM.

Otvoritvene slovesnosti ni bilo niti ob 14. uri, niti pol ure kasneje in ker se mi je zaradi kratkih hlač in poletne majice pričel pod kožo zažirati jesenski mrz, sem odšel z Resevne brez slovesne otvoritve, ki pa se je gotovo zgodila, ker sem pri spomeniku srečal župana, ki je bil napovedan kot slavnostni govornik.

Teniški turnir

Tudi za športnike občinski praznik ni več, kar je bil. Letos so se ga spomnili le tenisači (če odštejemo ribiče, ki so nekoliko drugačna vrsta športnikov). Na praznično soboto in nedeljo so izvedli odprto prvenstvo Šentjurja.

Loparje je prekrizalo 23 tekmovalcev, od teh jih je četrtnina bila iz sosednjih občin in klubov. Če med domače prištejemo Aleša Šporna, ki sicer igra za klub iz Žalca, potem je zmaga ostala doma. Če pa smo klubsko bolj dosledni, potem se je šentjurski tenis tokrat igral samo v tolažilni skupini. Tu je sicer dominiral in sploh tudi zelo uspešno zabaval gledalce tretji najmočnejši domači igralec Kincl. Na polfinalno (premagal je Oseta) in finalno tekmo (temeljito ga je izprašil 15 letni Jernej Pepevnik, ki igra za Celje) je namreč prišel naravnost iz Evergreena, kjer je imel podaljšano sobotno žurko. Ne glede na to, da so bili organizatorji zadovoljni, da v tako "rožnatem" stanju sploh igra, po mojem mnenju le ne bi bilo nič narobe, če bi nadaljeval v Hruševcu.

Sicer pa je turnir potekal na korektni in športni ravni. Rezultati tako v glavni in tolažilni skupini, v obeh sta zmagala domačina, ki igrata za druge klube, so morda le opozorili, da bi tudi šentjurski tenis končno le moral prsešči rekreativno raven.

Prifarski muzikanti

Prišli so iz Fare ob Kolpi na Kostelskem, ki je menda res demografsko ogroženo. Morda so se našim občinarjem, ki so bili organizator in financer njihovega nastopa, prav zaradi tega zdeli nam sorodni in primerni, da jih povabimo no občinsko praznovanje. Muzicirali so v petek, 10. oktobra, v Kulturnem domu, poslušalo pa jih je okrog 80 ljubiteljev etno glasbe. Kot izvajalce etno glasbe jih je v uvodu tudi pozdravil župan Malovrh, ki se jim je opravičil za razmeroma slab odziv poslušalcev. Kriva pa naj bi bila trgatev.

Moram priznati, da so me Prifarski muzikanti presenetili. V svoji profesionalni nastop, ki je sicer močno spominjal na hrvaške tamburaške nastope, so kljub prislovični otožnosti slovenske narodne pesmi le vnesli dovolj pristnega melosa in tudi temperamenta, da jih je veljalo poslušati do konca.

Svoj nastop so poskušali tudi izkoristiti za prodajo svoje kasete, kar pa jim verjetno ni najbolje uspelo.

Maša na Rifniku

Maša v starokrščanski cerkvi na Rifniku je že tradicionalni del občinskega praznovanja in Ipvčevih kulturnih dnevo. Osebo sem sicer prepričan, da v ta sklop vsebinsko ne sodi, toda če se je vladajoča politika tako odločila in zadeva dokaj dobro teče, ji nimam pravice ugovarjati.

Letos je "prireditve" nekoliko pokvarilo vreme. Po skoraj do tega dne trajajočem poletju, se je v noči na soboto nad Šentjurjem izlilo nebo, kar je gotovo zadržalo prenekaterega vernika doma, kljub temu pa se je na Rifniku v soboto dopodne zbralo kar okrog 200 ljudi.

Maša sama po sebi ni bila nekaj posebnega, zanimiv pa je bil pogled na prisotne. Župan Malovrh, direktor ZD Šentjur dr. Fidler, predsednik šentjurskih krščanskih demokratov g. Čokl, g. Hajnšek, Peček, Jimmy in drugi znani meščani Šentjurja so dajali maši pečat javne prireditve. G. Čokl je bil sicer ves v jeensu in je deloval bolj kot turist kot vernik. Dekana Zemljiča na Rifniku ni bilo in je to slovesno bogoslužje prepustil svojemu kaplanu, s čimer je morda hotel povedati, da prireditve ni čisto po njegovem okusu. Gospod kaplan se je dobro odrezal kot govorec in kot pevec, v pridigi pa je dal pomenljiv poudarek na primerjavi zgodovinskega dogajanja na Rifniku z današnjim časom. Podobno kot so se prvi rifniški kristjani branili pred pogani z visokim obzidjem, naj bi se današnji verniki z duhovnim obzidjem branili pred nevarnimi vplivi sosobnega življenja, ki ogrožajo krščanstvo. Tudi on je poudaril, podobno kot to počneta Čokl in Malovrh, da smo lahko ponosni dediči krščanske kulture, ki je nasatajala na Rifniku.

To bi bilo tudi vse, kar sem odnesel do letošnjega občinskega praznika.

F. K.

Kostanjev žur - najboljša zabava v Šentjurju

Vsekakor je najboljša, tisti bolj škodoželjni pa bodo dodali, da je tudi edina. Če odštejemo seanse v Evergreenu in njemu podobnih prostorih, ki pa minejo večinoma brez šentjurskih dijakov in študentov, je v tem jesenske času menda res edina. Skratka, v organizaciji Študentskega kluba mladih Šentjur je bil v petek, 17. oktobra, v kulturnem domu "cool" kostanjev žur. Začetek je bil napovedan za deveto uro zvečer, vendar pa se je vse skupaj, kot je v navadi, zavleklo za kakšni dve uri. Za glasbo so poskrbeli stari znanci iz Celja, skupina Nude, ki so znali razgibati sicer zadržano šentjursko publiko. Hopla, oprostite! Tokrat nič več zadržano, kajti razen redkih izjem, ki so morale skrbeti, da se pijača na šanku ne bi pregrela, so se zabavali vsi. To je že kar velik napredek v primerjavi z lanskim novoletnim žurom, ko so žurali le nekateri. Tokrat je bilo poskrbljeno tudi za utrujene; lahko so se odpočili na blazinah pod odrom. Zabavalo se je kakšnih 300 obiskovalcev, strih od 15 do 25 let, nekaj tudi več, toda več kot štiri križe so imeli le redarji in pa hišnik

Miško, ki je nekajkrat prišel pozdravit svoje stranke. Vse je minilo brez incidentov, seveda če odštejem male "maliganske iskrice". Čeprav je dogodek imel ime kostanjev žur, so ta jesenski sadež lahko degustirali le redki. Drugače pa je bilo s poceni pijačo, ki jo je po grlih steklo kar precej. Mošt pa je bil sploh zastoj. Glasba, ob kateri so lahko uživali tudi bližnji (ne)speči meščani, je utihnila šele v zgodnjih jutranjih urah.

Dogodek ocenjujem kot pozitiven in upati je, da se bo kmalu ponovil. Posebno všeč pa gotovo ni bil tistim študentom, ki so v soboto dopoldne čistili dvorano, saj se je odpadkov, takšnih in drugačnih, nabralo kar precej. Pač v skladu s tistim: kjer osel leži...

Luka Hvalc

Lepa nedelja na Uršuli

Nedelja, ko goduje drameljska zavetnica Uršula, je bila od nekdanjega praznika zase; bolj kot samo bogoslužje v cerkvi Sv. Uršule, ga označujejo tamkajšnji vinogradniki, ki na to nedeljo gostoljubno odpro kleti za znance in prijatelje, se pohvalijo s svojim pridelkom, tu in tam pa tudi kaj prodajo. Temu običaju se tudi letos niso izneverili, pa čeprav je bila letošnja trgatava bolj pozna in je v prenekateri kleti mošt šele pričel vreti.

Praznovanje se je pričelo s slovesno mašo. Čeprav je bilo letos obiskovalcev Uršule (da so romarji, bi že bolj težko rekli) kljub čudovitemu vremenu nekoliko manj kot običajno, jih je bilo še vedno več kot jih zmore sprejeti cerkva. Sicer pa se tisto, kar obeležuje dogajanje na Uršuli tako ali tako dogaja zunaj pred cerkvijo in po bližnjih gorcah. Kramarje pred cerkvijo, čeprav le - ti sodijo k prazničnemu vzdušju, skorajda ne kaže posebej omenjati. Le na eni stojnici je starejša gospa ponujala tradicionalne izdelke iz lecta, vinsko in medeno pecivo, na vseh drugih stojnicah, bilo jih je pet ali šest, pa se je šopirila različna plastična krama, brzostrekle, pištole in podobno. Skratka, bolj onesnaženje kot okras. Bilo pa je obilo bučnic. Da Uršulino praznovanje morda res postaja bolj romanje kot družabni dogodek,

dokazujejo tudi obiskovalci. Med njimi tokrat ni bilo opaziti takorekoč nikogar iz šentjurske "visoke družbe" in biznis

smetane, niti iz krščanskodemokratskih korogov ne. Očitno so lokalne volitve še daleč in politiki še ne potrebujejo

publicitete, podjetniki pa ne več božje pomoči. Občinski svetnik Zdolšek (SKD) s Ponikve in svetnik LDS Mastnak sta bila le izjemi, pa še ona dva sta se tam gori znašla bolj kot domačina in ne kot javni osebi.

Naše "romanje" se je pričelo pri skupini Ponkavljanov (Grosek, Vovk...), kjer sem moral prvič pohvaliti njihov mošt in bučnice. Z veseljem smo so odzvali tradicionalnemu povabilu v Ošanškovo klet, ki pa je letos bila družabno bolj tiha. Pred leti se je pri Ošanšku na glas in na veliko politiziralo, letos pa smo ostali skoraj izključno le pri pijači. Očitno se zamenjujejo generacije in z njimi tudi teme razgovorov. Škoda! Naslednja postaja je bila pri Žaberlovih, nato pri Lavbičevih, končna postaja pa je bila pri Sitarjevih. Prijaznost, mošt, bučnice, kostanj in pa jesensko sonce, ki je hladno kukalo skozi kopreno meglic - to je Uršula, ki je ne velja zamuditi!

F.K.

Zajtrk za vse šolarje

Koliko naših šolarjev zajtrkuje? Osnovnošolcev krepko manj kot polovica, srednješolcev pa še manj. Na drugem kongresu šolske medicine, ki se je odvijal od 16. do 18. oktobra na Brdu pri Kranju, smo zvedeli, da v nekaterih regijah zajtrkuje komaj četrtina vseh šolarjev, več kot tretjina šolarjev pa se hrani neprimerno (20% je predebelih, okrog 10% pa "sestradanih").

V šentjurskem šolskem dispanzerju smo poleg redne zdravstvene vzgoje ob sistematskih pregledih in s predavanji po šolah tudi letos poskusili s praktičnim zgledom, z akcijo "Zdrav zajtrk" na vseh šolah. Sestavili smo smo tri različne jedilnike, pripravili zloženko s priporočenim jedilnikom za ves teden in opisanim pomenom zajtrka in prosili učitelje in šolarje, da 16. oktobra startamo v lep dan z zdravim zajtrkom.

Odzivi so bili različni. V Dramljah in na Ponikvi so uredili vzorne pogrinjke kot v hotelu s petimi zvezdicami, drugod zaradi prostorske stiske skromneje po razredih, v Hruševcu pa so naš zajtrk enostavno zatajili in ga pojedli kar za malico.

Akcijo smo pripravljali ves mesec, pisali o pomenu zajtrka in iskali sponzorje. Zanimivo je, da smo, z izjemo Občine, ki je prispevala po 30 SIT na šolarja, bili deležni veliko večje podpore pri podjetjih izven šentjurske občine kot pri domačih. Novi Trg

Celje, Klasje Celje, Mlekarna Celeia Arja vas, Trgovina in Pizzeria Jager, Vital Mestinje, Etol Celje, Mesnine Celje,

V Dramljah

Dentakom Velenje so bili večji darovalci. Od šentjurskih sponzorjev pa le Lesa (Stanko Lesnika), Jurmes in fotokopirnica Verhovšek v Resevni. Na tem mestu se vsem najlepše zahvaljujem za njihovo razumevanje. Hvaležna sem tudi vsem prizadevnim učiteljem in kuharicam, Barbari Gazvoda in sodelavcu Sreču Črep.

*Draga Kovač Škoberne, šolska
zdravnica*

Srečo Črep poroča:

Že pred sedmo v temačnem jutru na Ponikvi: luč v kuhinji, pri pravljanje zajtrka, ravnatelj Ratajc nadzoruje delo, šola je že prijetno ogreta, pred kuhinjo pano o pomenu zdrave prehrane in zajtrka, napisani spozorji. Prihajajoči šolarji mi pravijo: a veš, da imamo danes zajtrk? Fino je to, pa še zloženko za domov smo dobili.

Tudi v Dramljah je okrog sedme že vrvež. In presenečenje. Ne samo toplota, prijetne vonjave iz jedilnice, na okrašenih mizah s cvetjem so vsi trije predlagani zajtrki in učiteljice postrežejo otrokom in skupaj z njimi zajtrkujejo.

V Dobju so bili že pri koncu, otroci zadovoljni, učitelji pa pozdravljajo takšne akcije.

Na Planini so se zelo potrudili, vendar jim višja sila ni dala mleka.

Le katera višja sila se je zgodila v Hruševcu, kjer zajtrka ni bilo?

Izjave šolarjev in učiteljev

OŠ Franja Malgaja Šentjur:

S krosa Dela v Velenju

Na tradicionalnem krosu DELA - Prvenstvu slovenskih občin v krosu je nastopila tudi ekipa občine Šentjur, ki jo je sestavila Športna zveza. Kros je bil letos organiziran v Velenju ob Škalskem jezeru. Samo tekmovanje je kljub hladnemu vremenu potekalo brez problemov. Prvi so startali mlajši pionirji, ki so morali preteči najkrajšo razdaljo (1 km). Zadnji start je bil ob 13h in ob 13:30 je bil celoten tekmovalni del zaključen. Malce se je zapletlo le pri razglasitvi rezultatov in podelitvi priznanj in pokalov. Le-ta se je zaradi slabe organizacije zavlekla pozno v popoldne in le redki so v mrzlem sobotnem popoldnevu počakali na njen konec.

Zaradi uspešnosti v preteklih letih je občina Šentjur tekmovala v boljši A skupini (velike

Matic Prezelj piše, da si zajtrk pripravimo zato, da lažje mislimo, saj s praznim želodcem ne moremo normalno poslušati učiteljice. Natalija Ferlež se zelo trudi da bi se navadila zajtrkovati, ker meni, da smo ljudje brez zajtrka sitni, nezbrani in nenatančni. Jožica Vodišek zelo pohvalno piše o šolskem zajtrku, čeprav sama ne zajtrkuje čisto redno, zajtrk pa ji pripravi oči. V višjih razredih je izraženih do zajtrka in naših prizadevanj tudi nekaj drugačnih mnenj: Jasna Skamen piše, da zjutraj ne je, ker ji je potem slabo. Šolski zajtrk se ji je zdel brezvezen, ker se je doma najedla?! Azra Tina Mašič ne ve, zakaj ne zajtrkuje, a šolski

zajtrk je bil po njenem ogaben!

OŠ Slivnica:

Gospa Judita Leskovšek piše, da se ji zdi, da ura zjutraj še posebej hitro teče in ker nam zmanjkuje časa, ga najlažje nadomestimo s tem, da ne zajtrkujemo. Morda bo po tem četrtkovem zajtrku v šoli le malo več učencev in staršev razmislilo o pomenu zajtrka. V imenu sodelavcev se zahvaljuje sponzorjem in šolskemu dispanzerju in predlaga, da bi poskušali s sodelovanjem s šolami in sponzorji organizirati zdrav zajtrk več dni zapored ali celo ves teden oziroma celo razmisliti o tem, da bi namesto malic na šolah ponudili zajtrk. Vesna iz 6.b nam iz lastnih izkušenj zagotavlja, da se odlično počuti, odkar redno zajtrkuje. Peter iz istega razreda bi tudi raje imel zajtrk kot malico.

OŠ Ponikva:

Ravnatelj Jakob Ratajc piše o dobri odzivnosti učencev na ponujeni zajtrk, celo večkrat so šli v kuhinjo po repete, pa vseeno ni ničesar zmanjkalo. Na šoli si še želijo podobnih akcij. Vesna Mastnak je napisala daljši prispevek o pomenu zajtrka, ugotavlja pa tudi, da marsikdo ne more zajtrkovati ali malicati tudi zaradi strahu pred kakšno kontrolko.

V Dramljah so s podobnim navdušenjem in skrbjo, kot so pripravili zajtrk, tako učitelji kot učenci izpolnili tudi anketnik. Vse so pojedli, najbolj pa jim je bilo všeč, podobno kot na drugih šolah, suho sadje.

Draga Kovač Škoberne s sodelavci

občine). V ekipi Šentjurja, ki je nastopila v vseh 14. kategorijah s po tremi tekmovalci, so nastopili prvi trije učenci iz prvenstva v krosu za OŠ, mladinske in članske kategorije pa so sestavljali atleti AK TrgoHlad Šentjur. V večini kategorij je nastopilo preko 100 tekmovalcev. Večina naših tekmovalcev je nastopila zelo uspešno. Skupno je bilo osvojenih tudi 8 medalj (4 posamične in 4 ekipne). Izredno visoko so se uvrstili: Špela HROVATIČ 9. mesto (6. razred), Sašo GRAČNER 10. mesto (6. razred), Grega MAROT 2. mesto (7. razred), Jaka ZUPANČIČ 5. in Luka NOVAK 8. EKIPNO 1. mesto (1. letnik). Nataša OSET 1. (1. letnik) - ekipno 1. mesto. Ml. mladinke: Mojca STROPNIK 4., Monika JEVŠNIK 5. - ekipno 2. mesto. Ml. mladinci: Klemen Lavrenčak 2.

mesto. člani: Ivan KUKOVIČ 3., Tone OJSTERŠEK 4. - ekipno 1. mesto.

V vseekipnem tekmovanju je bil na koncu naslednji vrstni red:

1. mesto Velenje 128 točk
2. mesto Sevnica 111 točk
3. mesto Maribor 106 točk
4. mesto ŠENTJUR104 točke
5. mesto Ljubljana 96 točk itd.

Občina Šentjur se je tako tudi letos odlično uvrstila na sicer nevhvaležno četrto mesto, saj sta do medalje manjkali le dve točki. Vsem navedenim in ostalim tekmovalcem ter mentorjem iskrene čestitke!

B. G. in V.A.

TRG. UŽMAH

Planina, tel. 791-142

UNIVERSAL

za zdajšnje in prihodnje rodove

UGODEN KREDIT OJ TOM + 5,5%

LEASING ALI

STARO ZA NOVO

791-142

Metka PINTER
Ul. Leona Dobrotinška 5, Šentjur

063 743 357

sprejemamo naročila za
aranžmaje za **Vse svete**

pestra izbira vezanega cvetja in
aranžmajev v prosti prodaji

izredni delovni čas

V PETER (31. 10.)

8 - 19

V SOBOTO (1. 11.)

7 - 12

Delovni čas

vsak dan 8 - 19
sobota 8 - 13
nedelja 8 - 11

se

priporočamo!

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

3230 Šentjur, Drogenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

*Zlato ohranja mladost in polepša starost,
dragi kamni prinašajo srečo!*

prodaja zlatega nakita

prodaja zlatih ur

predelava starega zlata
(poseben popust)

popravila vseh vrst nakita

izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje

antialergični uhani

brezplačno prediranje ušes

birmanskega, kristna darila

poročna darila

POSEBNOSTI

prodaja JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

POSEBNA PONUDBA:

- ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

TEHNIČNA TRGOVINA

termix

Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 063/741-329

Trgovina s ponudbo vodovodnega in elektro materiala,
ogrevanja, orodja, barv, lakov, gradbenega materiala,
keramičnih ploščic, sanitarne keramike, opreme za
kopalnice, bele tehnike, akustike in
gospodinjskih aparatov.

VELIKO BOŽIČNO NAGRADNO ŽREBANJE

I. NAGRADA pralni stroj **CANDY** in še
30 praktičnih nagrad. Sodelujejo kupci
z nakupom nad 19.990,00 SIT!

VSE ZA OGREVANJE

radiatorji APOLLO, AKLIMAT,

litoželezne peči na olje in plin SIME že od 60.199,00 SIT dalje

kombinirane litoželezne peči VIADRUS

ventili HERZ, FAR in ostala oprema:

vinogradniški stebri samo 899,00 SIT

velika izbira svetil

velika izbira daril z aranžiranjem

ZASTOPSTVO:

VELUX
STREŠNA
OKNA

FASADE
TERANOVA

Pričakujemo vas vsak dan od 7.30 do 18.
in ob sobotah od 7.30 do 12. ure.

OTROŠKE UMETNINE

Že nekaj časa se v Ipavčevi hiši v Šentjurju po zaslugi ga. Stopar odvijajo razstave likovnih del. Po dokaj uspešnih in zvenečih imenih je začela razmišljati tudi o razstavi likovnih del mladih umetnikov, kar so vsi z odobravanjem sprejeli. Razstava je tako ugledala luč

dneva 8. oktobra in si jo lahko ogledate na treh mestih: v Ipavčevi hiši, poslovnih prostorih Hmezad banke in v razstavnem salonu podjetja Alpos do 6. novembra. Za zbiranje del je poskrbel g. Mihajlo Lišanin iz Štor, ki je v svoji reviji Likovni svet otrok objavil mednarodni natečaj za likovna dela otrok do 15. leta starosti. Tako je zbral kar nekaj del iz mnogih držav, med drugim tudi Severne Osetije, Makedonije, Madžarske, Bolgarije, Zvezne republike Jugoslavije, Hrvaške, Rusije in Belorusije. Nekaj izdelkov je prispelo tudi iz drugih krajev Slovenije, seveda pa so svoje prispevali tudi otroci naše občine. Tako so v natečaju sodelovali VVZ, OŠ Blagovna, OŠ Planina, OŠ Ponikva, OŠ Frana Malgaja, OŠ Hruševac in OŠ Slivnica pri Celju.

Izmed vseh likovnih del malih umetnikov je razstavne eksponate izbrala komisija v sestavi: Tatjana Oset, Tatjana Cmok in Rafko Košec. Koordinator je bil mag. Črtomir Frelih. Razstavo je oblikoval g. Ivo Brodej, pri postavljanju pa je sodeloval tudi absolvent Pedagoške fakultete Rafko Košec.

Otroci ustvarjajo iz potrebe, ne glede na barvo kože in prostor v katerem živijo. Mnogi so kljub malemu številu pomladi že pravi umetniki in vprašanje "Ali so otroška likovna dela umetnine?" si je na otvoritvi razstave zastavil tudi mag. Frelih. Vsekakor ga je pravgotovo presenetil spontan odgovor iz mladih ust: "Da, so." Številnim prisotnim je s to pripombo priklical nasmeh na usta, a mislim, da so mu mnogi po ogledu razstave pritrdili.

Mag. Frelih: "Hitra sodba o tem, ali je neko likovno delo umetnina ali ne, je nezanesljiva iz več razlogov. Glavni razlog vidim v tem, da do danes teorija in zgodovina umetnosti še nista našli zadovoljive

definicije za pojem "umetnost". Čeprav ga vsakodnevno srečujemo povsod, moramo priznati, da uporabljamo besedo, katere vsebino bolj slutimo, kot razumemo. Likovni svet otrok je drugačen od našega in ga ne smemo meriti z merili odraslih. Največ, kar lahko storimo, je, da poskušamo prisluhniti otroški govornici, izgovorjeni s tihimi, likovnimi besedami."

G. Ivo Brodej: "Povedati je treba, da je bilo v Šentjurju že v preteklosti več prireditev, na katerih je bila otroška likovna izraznost izrazito opazna. Spomnimo se samo male slikarske kolonije Bohor žari in tematskih razstav ob Dnevh prosvetnih delavcev. Tokrat nam je prvič uspelo povezati vertikalo od vrtca pa do pedagoške fakultete. Mnoga izmed razstavljenih del so zelo pogumna in ekspresivna, čeprav se ponekod že pozna vpliv učitelja, ki je zahteval da se doda še to in ono... Risba je prvo sporočilo otroka. In vrtec ima med svojimi deli zelo zanimive in kvalitetne stvari. Triletni otrok je intuitivno sledil zlatemu rezu, kar bi znanstveniki celo z matematičnimi izračuni težko ponovili. Problem nastane pri vstopu v prvi razred OŠ, kjer otrokova ustvarjalnost zaradi preveč stroge usmeritve počasi zamre. Pokaže se razlika med tistim, ki je talent in tistim, ki nekaj zna. Otrok odraste. Seveda jih je potrebno usmerjati, a jim hkrati v danih okvirih tudi puščati proste roke. Skrbi me usoda likovne vzgoje v prihajajoči devetletki, kjer bo izbor prepuščen otroku samemu. Likovna vzgoja kot eden izmed vzgojnih predmetov bo tako precej na stranskem tiru.

Žal v šentjurski občini ni primerne prostora za prezentacijo tako velike razstave. Pogoji za postavitev so bili zelo slabi, Ipavčeva hiša pa povsem neprimerna za razstave. V galeriji dobi človek vendarle kompleten vtis, pričujoča razstava pa je razdrobljena na tri dele. Kljub temu je vsekakor vredna ogleda. Vsak ima kaj videti."

Tudi sama sem vzela pot pod noge in obiskala vse tri tretjine razstave. Mnoga dela so me prijetno presenetila, kar je le še stopnjeval podatek o starosti ustvarjalca, ki je bila ponavadi manjša od pričakovane. Vzpodbudilo me je, da sem pobrskala malce po podstrešju in poiskala svoje risbe iz osnovne šole. Prelistala sem svoje pra-stvaritve in si vsako ogledala sedaj čisto iz druge perspektive in z drugačnimi občutki. Ogled razstave vam toplo priporočam. Poskušajte tudi vi pokukati v magični otroški svet skozi likovne stvaritve.

Barbara Gazvoda

MALI OGLASI

Ugoden odkup delnic telekoma, Interevropce, Gorenja in drugih! Pokličite 0601 437 14!

Odkupujemo delnice investicijskih skladov, telekoma, Cinkarne, Cementarne in drugih podjetij. Pokličite 063 483 970!

Lep zaslužek z izdelki za vsak dan! Pokličite 063 39-095.

Turistični vodnik po Šentjurju

Ta mesec je zagledala luč sveta lepa in zajetna brošura s tem obetavnim naslovom. Na preko sto straneh tekstov in na mnogih prav uspešnih fotografijah je zbrano vse, kar imamo o naši zgodovini in sedanosti povedati in pokazati. Gre kar za zahtevno delo, ki so se ga lotili LU, Študijski krožek in Projektni svet. Resnici na ljubo moram priznati, da iz podatkov iz brošure nisem mogel razbrati, kdo in kaj predstavljajo te inštitucije oziroma zakaj se sploh tako imenujejo, ker pa sta kot vodji študijskega krožka in mentor in vodja projekta navedena mag. Nevenka Cmok in Ludvik Mastnak, sklepam, da sta bila prav ona dva glavna.

Turistični vodnik po krajih občine Šentjur je dokaj heterogeno delo, ki se mu pozna, da ga je ustvarila raznolika skupina sodelavcev. Ugibam, da sta oba vodja pustila svojim sodelavcem iz krajevnih skupnosti dokaj proste roke, morda celo nekoliko preveč, saj so posamezne krajevne skupnosti obdelane z različnimi merili. Nekateri avtorji so predstavili svoj kraj predvsem s turističnega stališča, drugim je bila pomembnejša zgodovina, tretjim sedanost, nekateri pa so predstavili, tako kaže, predvsem svoje pobožne želje. Izdajo Vodnika so očitno zastavili profitno, pa je zato povsem razumljivo, da nekaterim prav zanimivim stranem sledi bolj dolgočasni EPP.

Uvodni tekst, ki ga je prispeval dr. Grdina, se odlikuje po zgoščeni besedi in celovitem zgodovinskem pregledu, ki ju v nadaljnjih tekstih nekoliko pogrešamo. Kot kaže, je Grdina svoje sodelovanje z ustvarjalci Vodnika končal pri svojem podpisu na 6. strani, kar je škoda. Podrobnejša zgodovinska predstavitev Šentjurja, ki sledi Grdinovemu uvodu, je še dokaj pestra in zanimiva, kar pa bi težko rekel za nadaljnjih 20 strani tekstov in fotografij, ki se nanašajo na današnji šentjurski trenutek. Veselo jurjevanje, jurjev sejem, razstava kulinarike, revija pevskih zborov, pihalnih orekstrovažoretke, gasilci, lovci, pohodi, reklame itd. so prikazani precej širokopotezno in všečno in bodo morebitnega turista res prepričali, domačina pa bolj težko. Blagovna in Dobje sta predstavljena bolj skromno, zanimivo pa se je o drameljskih cerkvah razpisal dr. Zupančič. KS Slivnica je predstavljena skoraj izključno komercialno, Dobje, Kalobje in Planina pa kombinirano in morda malo preveč suhoparno. Ob predstavitvi Prevorja, sodeč po dveh straneh programa njihovih prireditvev, bi človek sodil, da je na Prevorju zelo živahno. Le na svojega Guzaja so čisto pozabili.

Na splošno je Turistični vodnik po krajih občine Šentjur kar všečno delo, po katerem bomo radi posegli predvsem domačini. Rekel bi celo, da je bolj podoben nekakšemu zametku zbornika in kot turistični pripomoček ne bo ravno nepogrešljiv v žepu redkih turistov, ki zaidejo k nam.

Voda iz Hrastja že teče

Vodovodni projekt "Hrastje", ki naj bi za dalj časa rešil vse šentjurske zagate s pitno vodo, se počasi končuje. Črpališče je bilo urejeno že lani, za občinski praznik je stekla klorirna postaja, do Gorice pa je zgrajen tudi že cevovod. Doslej je bilo v vodovod Hrastje vloženih 140 milijonov tolarjev, od tega okrog polovica iz domačih sredstev, drugo polovico pa je prispevala država (kredit ekološkega sklada, pomoč demografsko ogroženim območjem). Te dni pa se je pričela druga faza izgradnje 3,5 km dolgega cevovoda, ki bo vodo iz Hrastja pripeljal do Ema in Kmetijske šole. Denar za to fazo je že zagotovljen, 27 milijonov ugodnega kredita bo dal ekološki sklad, 30 milijonov občinski proračun, okrog 20 milijonov pa bo šlo iz JKP. Direktor JKP Igor Gorjup pravi, da bo spomladi, po priklopu na sistem Kozarica, Šentjurčanom na razpolago že vseh 40 sekundnih litrov te odlične pitne vode.

Ali bo potem voda v Šentjurju cenejša?

"Ne verjamem. Cene komunalnih storitev so zamrznjene že od leta 1991 in če bomo hoteli imeti solidno oskrbo z vodo, si podcenjene vode ne bomo mogli privoščiti."

Kako je z uveljavljanjem novega občinskega odloka o oskrbi z vodo, po katerem, naj bi JKP v skladu z zakoni upravljal vse vodovode v občini?

"To vprašanje morate nasloviti na Občino, na Marija Ratajevo. Mi smo pripravljene se spopasti s to zahtevno nalogo, mislim pa, da do njene uresničitve ne bo prišlo tako kmalu. Nekateri KS, na primer Dobje, ne bodo nikoli pripravljene odstopiti od svojega vodovoda, druge, kjer so napeljave v katastrofalnem stanju, recimo v Slatini in Luterju, pa bi to najraje storili že včeraj. Mnogi manjši vodovodi so takorekoč vsaj sive, če že ne črne gradnje in je njihova primernost za vključitev v enotni sistem vodooskrbe sploh vprašljiva. Da ne govorim o tem, da se nekateri vodovodi celo z občinskim denarjem gradijo povsem na črno. V KS Slivnica se trenutno na pobudo g. Cerkvénika gradi takšen cevovod brez slehernega ustreznega občinskega nadzora. Ob takšnem neredu je res težko predvideti, kdaj bo tudi v Šentjurju vzpostavljena celovita oskrba z vodo, ki bo v skladu z veljavno zakonodajo."

F.K.

Ali zadostujeta le dve zimski pnevmatiki M+S?

Za zahtevno zimsko obdobje obstaja poseben pravilnik, ki pa določa le minimalno zimsko opremo. Poleg tega so v Sloveniji zakonski predpisi precej zastareli. Tako velja, da ima avto zimsko opremo, če ima na pogonskih kolesih zimске pnevmatike, če so kanali dezena globoki vsaj 4mm, ali če imajo letne pnevmatike vsaj 1mm globoke kanale, v prtljažniku pa čakajo snežne verige.

Predpis, da je vozilo ustrezno zimsko opremljeno, če ima zimске gume na pogonskih kolesih, izvira še iz časov, ko je večina avtomobilov še imela pogon na zadnji kolesi. Danes, ko ima večina avtomobilov pogon na prednji kolesi, je za varno vožnjo ta zahteva preskromna. Varo zimsko vožnjo zagotavljajo le 4 zimске pnevmatike.

Ključni so prileteli z neba, kam je odletel spisek darovalcev?

V prejšnji številki ŠN je bila javnost seznanjena tudi o prevzemu orodnega gasilskega vozila v Gorici pri Slivnici. Članek zajema potek prireditve, slavnostne govornike in ostale, ki so popestrili ta pomemben dogodek. Na žalost pa ni nikjer omenjen neljubi dogodek, ki se je dogodil v zvezi s tem, zato sem o njem pripravljen spregovoriti sam.

Kot član PGD Gorica pri Slivnici sem sprejel nalogo, da bom iskal botre, sponzorje in druge darovalce za novo gasilsko vozilo. Poleg drugih darovalcev sem uspel pridobiti tudi dva botra (prispevek 10 000 SIT). Botri naj bi imeli ob prevzemu avtomobila častno mesto na prireditvi in bi bili tudi javno imenovani. Zgodilo pa se je, da sta botra Mirko Mlakar iz Gorice 17 in Janez Tanjšek iz Gorice 20b izpadla iz seznama javnega imenovanja, pa tudi uradnega vabila na prireditev nista dobila.

Sam sem denar in spisek darovalcev ter pogodbe o botrih pravočasno (16. 5. 1997) predal gospe Alojziji Drame, spisek (in morda tudi denar) pa se je moral nekje izgubiti, saj omenjena botra na prireditvi nista bila imenovana. Ko sem to zvedel, sem šel do g. Cerkvénika, ki je bil na prireditvi povezovalac, 15. septembra pa tudi do predsednika PGD g. Marjana Drameta. G. Drame je priznal, da je prišlo do neljubega dogodka in mi obljubil (na mojo zahtevo), da se bo opravičil v septembski številki ŠN in še vsakemu botru posebej. Opravičila pa ni bilo niti v ŠN niti pri oškodovancih (vsaj do 7. oktobra ne).

Mogoče bo predsednik PGD Marjan Drame le našel toliko časa, da se bo opravičil oškodovancema, če se mu zdi smiselno pa lahko obrazloži, zakaj je prišlo do tega dogodka in kje sta obtičala denar in seznam botrov in darovalcev.

Dušan Volavšek

Gospod urednik!

Ali veste, da so vaši članki velikokrat le dolgočasno zbadanje, kar manjša število bralcev Šentjurskih novic?

Vzemimo članek "Turistični nedelji se dež ni izneveril".

Če prvo polovico besedila pustim pri miru, pa ne morem mimo predzadnjega odstavka. Tradicionalna Ivanka Pršjača?

Ali ste se tudi vi preimenovali v Novicarja ali Obrekovalca?

Nadalje menim, da bi naj vsakdo pisal utemeljene stvari in upošteval resnico. Kako si dovolite napisati, da je bila večina pršjač pečenih doma, če se o tem niste prepričali? Če bi obiskali krušno peč pri Udučevih, bi ugotovili, da je bila povsem hladna, kar je trden dokaz, da so bile vse pršjače pečene v poljski peči na prireditvenem prostoru. Saj so bili ocvirki še topli, mar ne? Verjetno ste malo ljubosumni, ker takšne peči v Šentjurju nimate.

Na koncu bi dodala še to, da premalo upoštevate kulturo besede. Zakaj vedno in povsod toliko popačenk in narečnih besed?

Ivanka Uduč

Spoštovana gospa Udučeva!

Opravičujem se, če sem Vas užalil, ker tega namena pač nisem imel. Ravno nasprotno, opazno sem hotel poudariti, da so Vaše pršjače takorekoč edina znamenitost planinske turistične nedelje. Da jih je bilo precej pravočasno spečenih doma, so mi prišepnili vaši sokrajani. Toda zato niso bile prav nič manj dobre!

Druge Vaše nauke in nasvete sem vzel na znanje. Tudi vesel sem jih, ker so dokaz, da ŠN vendarle opazite. Morda jih bom tudi upošteval - takrat, ko bo naklada ŠN res začela upadati. Doslej, hvala bogu, še malenkostno raste.

Urednik

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Andrej Jazbinšek in Lidija Hudej iz Štor; Gregor Leber iz Dramelj in Andreja Zagaješk z Babne gore; Dušan Škoberne s Podgrada in Uršula Podplatan iz Šentjurja; Darko Glavica iz Tratne in Brigita Verdinek iz Šentjurja, Željko Opalič iz Šentjurja in Branka Drame iz Podgaja; Boštjan Čokl iz Zibike in Mira Vrečko s Ponikve; Roman Vodušek iz Jarmovca in Klavdija Berglez iz Šentjurja.

Umrli so:

Hinko Zapušek (72) iz Šentjurja, Franc Škoberne (84) iz Tajht, Marija Vrečko (66) iz Ostrožnega, Milan Zalokar (64) iz Hruševca, Janez Smodej (91) iz Zagaja, Cecilija Kotnik (70) iz Lopace, Jožef Gabršček (59) iz Kranjčice.

Na Mestnem trgu so se pojavile lične ulične svetilke. Le to, da je to že četrti tip svetilk, ki krasijo Šentjur, jim velja zameriti.

Nerojenim

Na grobovih z imeni
tisoč svečk sedaj gori,
zlate črke
spomenikov
bogato cvetje zdaj
krasi.

Jaz pa svečko malo
bom prižgala vsem,
ki svoj mir neba
so našli brez imen;
ne da bi videli sija
sveta.

I.U.

ZA VAŠO PRIHODNOST GRE

HMEZAD BANKA

AGENCIJA ŠENTJUR PRI CELJU
Dušana Kvedra 11

1. ZA FIZIČNE OSEBE

- * obrestovanje depozitov po konkurenčnih obrestnih merah
- * ažurnost vodenja prometa na vaših računih
- * konkurenčne cene storitev plačilnega prometa
- * ugodni menjalniški tečaji
- * **stanovanjski krediti do 15 let od T + 10 % do T + 11 %**
- * potrošniški krediti do 5 let od T + 8 % do T + 12 %

2. ZA SAMOSTOJNE PODJETNIKE

- * **limiti na ŽR (dovoljeno negativno stanje) T + 10 %**
- * kratkoročni likvidnostni krediti od T + 7 % do T + 9 %
- * dolgoročni investicijski krediti (do 10 let) od T + 9,5 % do T + 10,5 %

3. ZA KMETE

- * krediti z regresirano obrestno mero po T + 10 %
(regresiranje realne obrestne mere v višini 8 % letno uveljavlja banka)

4. ZA VARNO PRIHODNOST - RENTNO VARČEVANJE

Informacije:
Agencija Šentjur pri Celju, telefon 063 / 743-156

MODRA ODLOČITEV - HMEZAD BANKA

Petdeset zlatih let

Oktobra letos so pri Salobirjevih že tretjič praznovali ob izreku tistega usodnega "Da". Vnuk in vnukinja Leopoldine in Ivana Salobir sta ga izrekla prvič in sta šele na začetku skupne poti s svojo izbranko oz. izbrancem, medtem ko sta Leopoldina in Ivan svojega že pozlatila.

Ivan se je rodil v družini, kjer je bilo osem otrok, ki so s starši ob večerih večkrat posedli za mizo in katero zapeli. Njegova ljubezen do petja je osvojila tudi srce Leopoldine, s katero sta se spoznala na gasilski veselici. Na poti domov je vzel v roke kitaro in pod luninim sijem svoji izvoljenki zapel. Oba sta kljub mladosti, Leopoldina je bila stara 18 in Ivan 21 let, prav hitro ugotovila, da je njuna ljubezen prerasla v resno zvezo, ki sta jo še istega leta potrdila v Šentjurju. Na vprašanje, kako sta prehodila to dolgo skupno pot, sta odgovorila z nasmehom: "Z veliko mero razumevanja."

Pravita, da je bilo na začetku kar težko, saj so bili takšni časi. Ivan se je v Celju izučil za

krojača in se zaposlil pri zasebnem obrtniku. Kasneje je vse do upokojitve opravljal delo direktorja v obrtnem podjetju Moda v Šentjurju. Delo je zapolnjevalo večino njegovega časa, tako da sta dom in vzgoja otrok ostajala predvsem v rokah Leopoldine. Sama se je ob skrbni materini podpori izučila za šiviljo, a je to delo kasneje opravljala le ljubiteljsko. Z medsebojnim spoštovanjem in razumevanjem sta vzgojila tri otroke: hči Dragico ter sinova Ivana in Mirana. V njihovem domu je ves čas živela ljubezen do petja in še danes se otroci in vnuki radi oglasijo pri starših in starih starših ter skupaj zaigrajo na instrumente in zapojejo.

Tudi na praznovanju zlate poroke na kmečkem turizmu pri Faturju so peli in se veselili pozno v noč. Na ta dan se nista odrekla plesu niti slavljenca, čeprav ima Leopoldina resne težave z zdravjem. Pred dvanajstimi leti jo je prvič presenetila možganska kap. Ob skrbnem možu ter otrocih si je toliko opomogla, da po malem gospodinji. Njun dan je še vedno poln

dogodkov in življenja: skupaj pozajtrkujeta, se odpravita po opravkih, obiščeta svojo počitniško hišico v Dramljah, kjer Ivan pridno skrbi za trto in sadno drevje, pogledata priljubljeno oddajo na TV, ne mine pa dan ne da bi ju obiskal kdo izmed otrok in vnukov. Veliko veselja jima prinese tudi pravnukinja Patricija.

Zaupala sta mi, da je eden izmed najlepših dogodkov zanju tudi zaključna prireditev glasbene šole, ki jo obiščeta vsako leto. Glasbeno šolo v Šentjurju obiskujejo tudi vnuki in izbrane melodije ju vselej popeljejo v mladost in v njih zelo uživata.

Lepo je bilo na klepetu pri Salobirjevih in zmenili smo se, da se ponovno vidimo čez 10 let - na biserni poroki.

B.G.

S POLICIJSKE POSTAJE

Prometna nesreča s hudo telesno poškodbo

Dne 10.10.1997 ob 14:20 se je v semaforiziranem križišču ulice Dušana Kvedra in Leona Dobrotinška zgodila prometna nesreča, v kateri se je ena oseba hudo telesno poškodovala, na vozilih pa je nastalo za okoli 150.000 SIT materialne škode.

49-letni I.Ž. iz Slovenskih Konjic je z osebnim vozilom na semaforiziranem križišču zavijal levo na ulico Kozjanskega odreda. Iz nasprotne smeri je takrat pripeljal voznik kolesa z motorjem 29-letni M.K. iz Spodnjega Tinskega. Med vozili je prišlo do trčenja, v katerem se je voznik kolesa z motorjem hudo telesno poškodoval in je bil z reševalnim vozilom odpeljan v bolnico Celje.

Razgrajala po bistroju

24-letni K.A. iz Brežic in 22-letni Ž.R. iz Planinskega vrha nista zdržala do petka in sta se tako že v četrtek 9.10.1997 okoli 21. ure v bistroju Grad na Planini pri Sevnici pojavila precej »v rožcah«. Seveda sta naročila alkoholno pijačo, s katero jima je točajka tudi postregla, a stranki vseeno nista bili zadovoljni. Začela sta razbijati kozarce in pepelnike in se na koncu pričela drzno vesti tudi do točajke. Ta jima je uspela pobeigniti iz lokala in poklicati policijo. Zdaj sta bežala K.A. in Ž.R. a nista prišla daleč. Starejši je imel marsikatero pikro povedati tudi fantom v modrem, zato so ga pridržali do iztreznitve. Oba kršitelja se bosta seveda znašla pred sodnikom za prekrške.

Razburjen sopotnik

Dne 11. 10. 1997 ob 00:05 uri sta policista PP Šentjur opravljala nadzor prometa na regionalni cesti izven naselja Trnovec. Ustavila

sta tudi avtomobil, ki ga je vozil Z.A. iz Celja, sopotnik v vozilu pa je bil 21-letni U.G. iz Trnovca. Voznik je sicer sprejel preizkus alkoholiziranosti, a se njegov sopotnik s tem nikakor ni strinjal. Nad policiste se je sprivil tako besedno kot fizično in ti so ga umirili šele z uporabo prisilnih sredstev. Noč je preživel v prostorih za pridržanje.

POTEK PROMETA NA DAN MRTVIH

Zaradi čim boljšega pretoka prometa s policijske postaje obveščajo, da bo dne 01.11.1997 v okolici pokopališča v Šentjurju veljal poseben prometni režim.

Tega dne bo promet po zgornjem trgu potekal enosmerno in sicer na relaciji: ulica Skladateljev Ipavcev - pokopališče - Kameno - dom upokojencev - ulica Pod Vrbcu.

Prvo organizirano parkirišče se nahaja za kulturnim domom v Šentjurju. Od stanovanjske hiše Ulica Skladateljev Ipavcev št. 01 bo promet potekal enosmerno v smeri pokopališča. Odhod iz cerkve bo omogočen po cesti Pod Rebrami, ki bo prav tako enosmerna iz smeri Kamnoseštva Pevec v smeri ceste Miloša Zidanška. Cesta mimo gostilne Kajzler bo po 11:00 uri zaprta.

Pri pokopališču bo poleg obstoječega parkirišča organizirano parkiranje na travniku za mrliško vežico. Od tod bo promet potekal enosmerno v smeri Kamenege, odhod pa bo omogočen po cesti proti domu upokojencev in nato po ulici Pod Vrbcu v smeri centra Šentjurja.

B.G.

Safari po turških hribih

(1. nadaljevanje)

Običajno so potovanja že sama po sebi pustolovščine, četudi ne vedno najbolj izvirne in nevarne. Tale, o kateri pa govorim zdaj, pa je bila nekaj prav posebnega. Nihče ni ničesar pričakoval, ničesar načrtoval...

Začelo se je tako, da je "stric" Rudi (naš vodič, gospod Mestinšek) hotel z avtom poiskati neko ribjo restavracijo, ki mu je ostala v spominu izpred nekaj let. Mi jo bomo poiskali, potem pa bo tja z avtom peljal še dve ali tri skupine. Takšen je bil načrt.

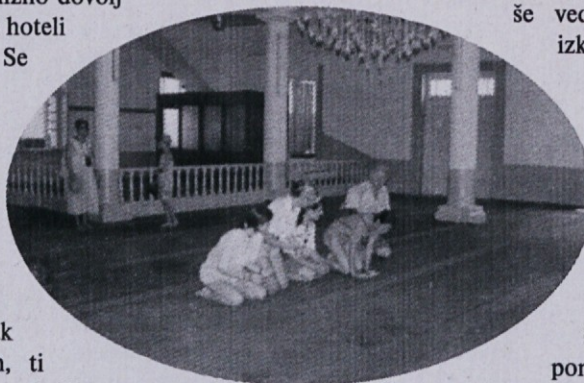
Okrog devete zjutraj je bil avto pripravljen, potniki pa nekako še ne. Res je bilo težko najti vsaj približno dovolj priselne in naspane ljudi, ki bi se sploh hoteli ločiti od posteljnih rjuh. No prav. Se bomo pač samo štiri dekleta imele fajn.

Rudi je izbral osebni avto. Rekel je, da terenskega pa res ne bomo potrebovali. Ne vem zakaj, ampak teh besed sem se potem spomnila še kar nekajkrat.

Turške ceste niso ravno bogve kaj. Glavne so še kar spodobne, ampak stranske... Če imaš morsk bolezen, ti postane slabo - toliko ovinkov je (pa ne kakih mini).

Po približno pol ure smo zavili s ceste. Težko je opisati tisti pogled. Bilo je približno tako kot v kavbojskih filmih. Prerijska dolina s suho travo, obkrožena z visokimi hribi (če vas je

strah pred zaprtimi prostori, vam ne svetujem, da bi hodili tja). In kaj je tam v dolini? Ne more biti drugega kot cigansko naselje, smo skleпали. Lahko si predstavljate, kako smo pogledali ob napisu na tabli. Na njem je pisalo nič manj in nič več kot **TURISTIČNO NASELJE**. Ubogi reveži, ki pridejo na zaslužen dopust, potem pa jih vtaknejo sem noter.

"Neverniki" v džamiji

Jadno smo se obrnili in kmalu opustili idejo o ribji restavraciji. Šli smo pač za nosom.

V notranjosti pa je povsem nov, drugačen svet. Reven in resničen. Ustavili smo se ob cesti, da bi občudovali razgled, potem pa smo občudovali kar ogromni kaktus. Ste vedeli, da se kaktusi jedo? Na koncu mesnatih listov zrastejo za otroško pest velike fige. Zunaj imajo sicer drobne bodice, ki se jih ne znebiš zlepa, ampak notranjost je prav okusna.

Nad mestecem z nemogočim imenom, ki smo ga obiskali potem, smo bili navdušeni. Prvič sem imela občutek, da sem res v Turčiji. Hiše so bile takšne, da jim lahko dobesedno prešteješ rebra. Predvsem zaradi tradicionalnega načina gradnje, pri katerem na leseno ogrodje namečejo omet. V pritličju so na oknih še vedno goste lesene rešetke, ki skoraj izključujejo prepovedane poglede od zunaj (ampak ljubosumni so pa bili tile Turki, ni kaj). ženskam pa so namnjeni zgornji prostori.

Da bi si lahko ogledale čisto pravo džamijo, skoraj nismo upale misliti. Kje pa je še kdo videl, da bi lahko šla dekleta noter s kratkimi hlačami in kratkimi rokavi. Rudi se je zaradi tega še najmanj sekiral. Lastnoročno se je pomenil s starčki pred džamijo in se poučil o vsem potrebnem. Sicer še vedno ne vem kako,

saj se mi zdi, da razen turščine niso znali kaj prida.

Morali smo si seveda umiti noge. To je videti nekako tako, da na polički vzameš lesene cikle, greš čez dvorišče, sedeš na stolček in si umiješ noge. Potem si obuješ cikle in greš v džamijo. Pred vrati seveda odložiš tako svojo, kot sposojeno obutev in upaš, da bo vsaj ena ob povratku še vedno tam (po možnosti tvoja).

(se nadaljuje)

Saška Teržan

NEVARNA OMAMA MAMIL

(nadaljevanje iz julijske številke ŠN)

K pravilni vzgoji mladostnika prispeva predvsem ljubezen staršev in varno družinsko zavetje. Imeti mladostnika rad ne pomeni, da se mora izpolniti vsaka njegova želja, ga razbremeniti vseh njegovih dolžnosti in odgovornosti.

Najbolj pravilno ravnajo tisti starši, ki v okviru možnosti izpolnjujejo upravičene želje mladostnika, hkrati pa od njega zahtevajo izpolnjevanje dolžnosti doma, v šoli in družbi.

Ob tem se morajo izogibati, kar je največ mogoče, zastraševanja in kazni.

In kaj storiti staršem, da otrok oziroma mladostnik ne bi postal žrtev drog.

1. Z njim se je potrebno pogovarjati o drogah. Pri tem je treba paziti, da bo razumel oz. dojel nevarnosti, ki jih prinaša s seboj zloraba drog.

2. Potrebno je poslušati svojega otroka. Če se mu samo govori, je opravljenega le pol dela. Komunikacijo z otrokom je lahko vzdrževati le tako, če se ve, kako je treba poslušati in če se ve, kdaj je treba poslušati in kdaj govoriti. Pomagati je treba otroku, da bo imel dobro mnenje o sebi. Najstniki in odrasčajoči so pogostokrat negotovi vase, zato jim veliko pomeni, če jim starši zaupajo.

3. Pomagati je treba otroku, da bo razvil močne pozitivne vrednote. Vrednostni sistem z jasnim poudarkom na tem, kaj je

prav in kaj narobe, je lahko otroku spodbuda za sprejemanje lastnih odločitev, ki temeljijo na njegovih lastnih vrednotah, ne pa na vrednotah njegovih vrstnikov.

4. Potrebno je biti dober vzor svojemu otroku. Obnašanje in mišljenje staršev njihov otrok zelo vestno spremlja. Izraziti je potrebno svoja stališča do zlorabe drog, da bo otrok nasvetom pripravljen slediti.

5. Otroku je potrebno pomagati pri premagovanju vpliva vrstnikov. Otroka, ki so ga starši učili, naj bo prijazen in prijeten, je potrebno tudi naučiti, kako se upreti pritisku in vplivu vrtnikov. Pomagati mu je treba, da bo znal reči odločen NE in da se bo pri svojih odločitvah počutil samozavestno.

6. Postaviti je treba stroga pravila glede zlorabe drog. Otroku je treba jasno povedati,

da se mu ne dovoli jemanje oziroma uživanje drog. Povedati mu je treba, kakšne bodo posledice, če bo ta pravila kršil. Pravila je potrebno izvajati dosledno.

7. Potrebno je spodbujati otrokove zdrave in kreativne aktivnosti. Poskrbeti je potrebno, da bo imel pravilno zapolnjen dan. Zaposliti ga je potrebno z različnimi aktivnostmi, kot so npr.; šport, šolski krožki in konjički, ki ga veselijo. Pri teh aktivnostih lahko sodelujejo sami starši in se skupaj z otrokom zabavajo.

8. Starši naj se pogovarjajo tudi z drugimi starši, ki imajo podobne probleme. Povezanost staršev lahko pomaga. Ko gre otrok ven na zabavo ali ven skupaj s prijatelji, se je potrebno pozanimati, ali ima ustrezen nadzor in da ne bo imel priložnosti za srečanje z drogami.

9. Starši morajo vedeti kaj storiti, če sumijo na določen problem. Spoznati morajo

simptome, ki so posledica uživanja drog in ustanovo, ki lahko pomaga njim in njihovemu otroku.

KAM PO POMOČ, KADAR SE SOOČIMO Z DROGO

1. Center za socialno delo Šentjur, Mestni trg 5, tel. 743 843

2. Dekanijska KARITAS Celje, Muzejski trg 8, Celje, tel 441 265

Dejavnost: Pomoč zasvojenim z drogo po programu terapevtske skupnosti "SREČANJE" (zdravljenje v komunah) ter svetovanje (zakonsko, družinsko, življenjsko) v vseh vrstah stisk.

3. Ambulanta za pomoč v duševni stiski Celje, Gregorčičeva 3, Celje, telefon: 434 - 426

4. Zdravstveni dom Celje, Center za preprečevanje in zdravljenje odvisnikov od drog

Dejavnost: Postavljanje indikacij za metadonski program in nadzor za izvajanje le - tega

5. Javni zavod - Psihiatrična bolnišnica Vojnik, telefon 772 - 311. Dejavnost: zdravljenje odvisnosti od legalnih in ilegalnih drog;

6. Zavod za zdravstveno varstvo Celje, Lokalna akcijska skupina (LAS), telefon: 37 - 112. Dejavnost: strokovno svetovanje in pomoč odvisnikom od drog.

specialni pedagog MVO:

Ivan BREZOVEC

Vsakdanja zgodba

Ura je najbrž že zdavnaj čez polnoč. Ne vem; nimam ure, tudi nihče drug nima ure, saj tudi nikogar drugega ni. Moja ljuba K. spi kot dojenček na najini zakonski postelji in sanja... Nočem je zbuditi. Vsaj ne zaradi časa. Večina ljudi, ki se mi zdijo bogati, pravi, da čas in prostor nista bistvena, da verjetno sploh ne obstajata. Ampak bilo nas je pet tukaj; štiri odraščajoče ženske in A. Kaj naj povem o njem? Poznam ga štiri dni, in v tem času, ki ne obstaja, sem dobila občutek, da je božanski. Mandre so bile in so še zdaj božanske. Čakam na film o Jimmy-ju, ki ga igra prelepi River Phoenix. Zaspala sem že ob osmih, vendar se mi je zdelo vredno potrpeti. Sama; K. ni odporna na nespečnost. Tako nežna je in popije ogromno mleka. Jaz pa sem si res zaželela, da bi me zdaj neka zgodba iztirila in pretresla. Tako zelo sem hotela občutiti. Na štedilnik sem pristavila vodo in vanjo natrosila ogromno sladkorja. Stala sem v poltemi, kako čudno se zgošuje in peni sladka omaka, jaz in ljudje, ki se dotikajo mojega življenja... Kot moja stopala, ki se dotikajo belih kamnov na otoku sredi morja, mojega življenjskega otoka, in jih premetavajo, prestavljajo, naključno sestavljajo v nove mozaike. Ali naj še naprej ljubim, ali naj že enkrat odneham? To vprašanje si postavljam dan za dnem, ne upam ga več izreči naglas svojim prijateljicam, strah me je pametnih nasvetov; nočem, da ima kdorkoli vpliv nad mojo ljubeznijo. Globoka je, zraščena je z mojim drobnim bitjem tam nekje pod površino, nerazumljenim in samim. Edina je, ki prinaša trenutke oddaljene sreče, žalosti, hrepenenja. Obsodba na končnost. Topla in navdihujoča in polagam jo na svoje dlani kadarkoli si zaželim, potem častim in opazujem. Dolgo časa strmim v diamant, ki je samo moj, zame od Boga.

V posodo sem vsula mandje, ki jih je včeraj za K. in zame kupil A., in mešala sladkobno nočno pojedino. Postalo je hladno. Mlade muce, ki so se udomačile na naši majhni obmorski parceli, so se igrale z zaveso med teraso in dnevno sobo in me strašile. Skoraj sem že

obupala nad filmom, zamujal je kakšno uro, povita v debelo deko, na pragu zgodnje otoške jeseni, sem užila en pepelnat občutek za drugim, nejasnost meje med močjo in nemočjo me je prevzemala. Lahko bi stopila na tisto stran in ožemala vse stare solze in gubala utrujen obraz v stare krče in nič ne bi bilo bolj neznatno, kot ta kupček dreka, zaviti v deko. Pozdravila sem poletje 97, nasmeh v slovo, zaprla oči, ne, nočem zadrževati solz, skoraj nikoli... Saj vem, vse sem izbrala sama. Zelo precizno. Posebej zame (?).

Bojim se poslati bolečino k vragu, strah me je, da mi nič več ne bi ostalo.

Črički so peli v noč, ko sem vstala iz udobnega stola, podloženega z ležalkami za sončenje, in splašila mlade muce. Plašne so, vendar precej manj od ostalih divjih muc tod okoli, smukajo se po terasi, odkar pa sva s K. tu sami, so prestopile tudi prag. Film se je začel.

Jutro. Vsako prelepo jutro se vtisne kot relief na telo, skozi kožo se priplazi do sanj, ki jih skrivamo sanjači in jih upamo sanjati. Zgledala sem njen nasmeh, Bog, kaj le počne v postelji ob enajstih od devetih zvečer včeraj? Grozna zaspanka je. Sonce je pozlatilo dnevno sobo, se izmikalo plesočim sencam izvezenih vrvi za zavesami (delo mandrske domačinke tete Marije in naše mami). Soba je bila zares lepa. Včeraj, preden so nepričakovano odšli K., A. in A. proti Ljubljani, sem vse pospravila, razkošje blage urejenosti (sovražim videz sterilnosti) me je razveseljevalo.

Eva Kovač

(se nadaljuje)

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(1. nadaljevanje)

Po letu 1950 je v občini Ponikva delovala le še združna trgovina v prostorih bivše Lampretove trgovine v Ošlakovi hiši (sedaj Lipa). Poleg nekaj odkupa, zlasti lesa, je trgovina predstavljala osnovno dejavnost Zadruga.

Upravni odbor zadruga pod predsedstvom skoraj edinega privatnega obrtnika - mizarja Jakoba Pisanca, je sklenil na železniški postaji odpreti drugo poslovalnico in tako nadomestiti trgovino - vagon, ki ga je enkrat mesečno na postajo postavil železniški magazin iz Maribora. Pisanec je takrat veljal za reprezentančnega proizvajalca pohištva in je nekoč na razstavi v Celju dobil tudi najvišjo oceno za svojo orehovo spalnico.

Najeli so prostore Regvatove trgovine (last Ane Vovk - Gobec), tajnik Okrajne združne zveze, pa je kar na pošti snel mladega komija, ki je ravno prišel od vojakov in ga predstavil predsedniku upravnega odbora. Ta si je komija, ki je prav tako kot on izhajal iz Šmarja, temeljito ogledal in ga tudi zaposlil v trgovini. Komi je teden dni čistil trgovino in skupaj z družino Ratajc (danes prostor firme JCB d.d.) preganjal podgane. Kljub temu, da v lokalu ni bilo niti vode niti sanitarij, vsa oprema pa je bila izrabljena, je kmalu dobil soglasje sanitarnega inšpektorja in trgovina je bila odprta še pred koncem leta 1951.

Izkupički so bili sprva skromni, čeprav je lokacija zaradi bližine železniške postaje, na katero so prihajali ljudje tudi iz Dramelj in Sel, bila razmeroma ugodna. Kasneje pa je komi uspel navezati nase stalne stranke, spuščal se je tudi v prepovedana kreditiranja in širil

dejavnost. Ker je vagon - trgovina prihajal le enkrat mesečno, so pri njem kupovali tudi železniški delavci. V vagonu je vse do njegove ukinitve nakupovala le soproga šefa postaje Škorjanca.

Leta 1953 je komi dobil še vajenko Anico Kolar iz Okroga. Upravni odbor zadruga je svojo dejavnost zaokrožil še s trgovino na Lipoglavu. Za poslovodjo je bil postavljen komi Herman Berdnik, ki je prihajal iz Loč. Sicer so bili pri zasebnih trgovcih izšolani trgovski pomočniki - komiji za socializem precej vprašljivi zaradi priučenih sleparskih navad. Primernejši so bili šestmesečni tečajniki, ki so bili politično motivirani in izobraževani.

Ko je bila zaradi primanjkljaja zamenjana poslovodkinja v matični poslovalnici, je vodenje prevzel trgovski pomočnik Marolt Stane. Poleg njega so v zadrugi delale še tri pomočnice in dva vajenca. Leta 1952 so bili odpravljeni industrijski in kmetijski boni. Pričela se je trgovina s predpisanimi rabati, maržami in cenami. Vse tri združne poslovalnice so prodajale tudi agrotehnična sredstva. Umetna gnojila so bila vezana na kooperacijsko odnosno kontrabažno proizvodnjo. Za prodajo zaščitnih sredstev, šlo je največkrat le za pantakan in ze nekatere nevarne fosforne pripravke, so morali vsi poslovodje opraviti tridnevni tečaj na Kmetijski šoli v Šentjurju.

Vinko Jagodič

(se nadaljuje)

Ti tečaji so bili nekaj posebnega. Skrajno neprilagodljivi slušatelji so namučili tako direktorja šole Adolfa Cizeja kot tudi natakarje po šentjurskih gostilnah, kjer so posedali cele noči. Prave koristi od

Spomini na DEMOS

(1. nadaljevanje)

Ustanovitev SDZ

Za odločitev za šentjursko SDZ sem imel vsaj dva močnejša razloga. Na eni strani sem se v SKZ počutil nekako tujega in utesnjenega, ker nisem bil čisto njihov, nisem bil pravi kmet. O vzdušju v SKZ priča tudi članarina, ki se je odmerjala celo v litrih mleka. Na drugi strani pa je v slovenskem političnem prostoru takrat že začel svoj uspešen pohod Demos, kot zveza demokratičnih opozicijskih strank, ki smo ga seveda želeli tudi v Šentjurju ujeti v svoja jadra. Priprave na volilni spopad so bile že v polnem teku, temeljit razmislek pa je pokazal, da opiranje samo na SKZ, ki se je čedalje bolj zapirala v kmečke sfere in je v resnici tudi postala orodje kmečkega lobija, ni ravno perspektivno. V nova gibanja je bilo potrebno zajeti tisto energijo, ki se je pokazala ob procesu JLA proti četverici. To oddaljevanje od SKZ so mi mnogi neodpušljivo zamerili in ga ocenili kot lahkomišno menjavanje strank.

Zanimivo je, da iz članstva SKZ nisem nikoli izstopil in me ima šentjurski odbor SLS še danes na svojem seznamu.

Rojstvo SDZ je bilo mučno. V zasebnih pogovorih sem naletel na veliko podpore, ko pa je bilo potrebno zagotoviti udeležbo na ustanovnem zboru in podpisati pristopno izjavo, je bilo naklonjenosti največkrat konec. Kaj bodo pa rekli na Občin, na

Kombinatu, v SZDL ali Partiji itd., so bil najpogostejši odkriti ali prikriti razlogi za pomisleke. Da bi Demos uspel zrušiti partijo in samoupravljanje, nihče še v sanjah ni pomislil. Le zraven smo si želeli biti, pa čeprav samo v opoziciji.

Ustanovni zbor SDZ se je zgodil takorekoč v teku priprav na volitve v začetku januarja leta 1990 v skupščinski dvorani. Udeležba je bila precej skromna, mislim, da je bilo prisotnih vsega le 12 občanov, ki so bili pripravljene vstopiti v stranko. Žal mi zapisnik ustanovnega zbora šentjurske SDZ ni dostopen, zato tudi ne morem navesti vseh ustanovnih članov. V kasnejših sporih in serijskih razpadih stranke se je arhiv izgubil, verjetno ga je zadržal g. Zabukovšek. Spomnim se le pokojnega g. Gradišnika iz Šentjurja, Mirka Kovača in Staneta Jazbeca s Planine, Toneta Klepca iz Hruševca in Franca Zabukovška. Politični program, ki sem ga pripravil, je že izhajal iz Demosovega volilnega programa in je bil sprejet brez resnejših pomislekov. Pri kadrih pa se je že zapletlo. Mene so izvolili za predsednika, Zabukovšek je postal podpredsednik, tajnika in blagajnika pa ni bilo več mogoče najti. Tako je v volitve '90 SDZ šla praktično brez formiranega vodstva, kar pa verjetno tisti hip sploh ni bilo pomembno, saj za SDZ kot stranko ljudje skorajda niso niti vedeli. Vse je bil samo Demos. Posledice tega so se pokazale kasneje, saj SDZ na občinski ravni ni nikoli uspela ustvariti svoje identitete.

Franč Kovač

(se nadaljuje)

**PROTECT
SERVIS**

Leona Dobrotinška 27, 3230 ŠENTJUR

GAMIX

GUME

Gaberšek Milan, Šentjur (063) 743 416, Šmarje (063) 821 918

• VULKANIZERSTVO • AVTOPRALNICA • AVTOOPTIKA • OBNOVA GUM • BISTRO •

NE ČAKAJTE NA PRVI SNEG!

**SEDAJ JE ČAS DA UGODNO OBUJETE VAŠE VOZILO V M+S
ZIMSKE GUME do 5.11. - IZKORISTITE 15% POPUST!**

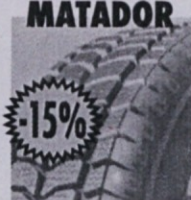
X M+S ALPIN

X M+S 130

X M+S 330

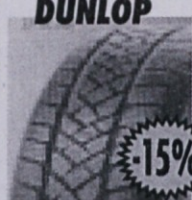

ESKIMO

MATADOR

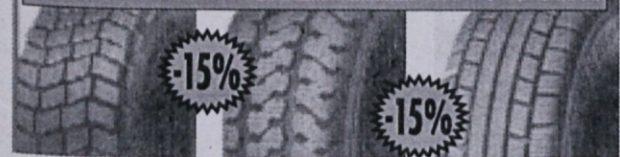
MP 56

DUNLOP

SP WINTER SPORT

OBNOVLJENE **GAMIX** M+S GUME

MG M+S 200

MG M+S 45

MG M+S 130

URADNI ZASTOPNIK ZA
MICHELIN
ZAUPAJMO Y LAMELAM

ORIGINALNA
JEKLENA IN ALU
PLATIŠČA.

Prpravite se na sneg in za zimo z
gumami **PROTECT SERVISA**, ki vam jih
BREZPLAČNO ZMONTIRAJO!

Barum

TRAKTORSKE
GUME

**PRI NAKUPU GUM
ZA OSEBNA VOZILA VAM
OB TAKOJŠNJEM
PLAČILU NUDIMO**

15% POPUST

**MOŽNOST PLAČILA
NA VEČ ČEKOV!**

ŽALUJKA d.o.o.
Dramlje

podjetje za pogrebne storitve

ko ugasne življenje

pogrebna oprema in material, prevozi,
urejanje in postavitve mrljske sobe,
cvetni aranžmaji in sveče (dostava na dom),
organizacija pogrebov,
urejanje dokumentacije,
posredovanje osmrtnic, zahval,
izkopi, urejanje grobov

24 ur na dan:

063/798-332,
798-141 in
0609/638-194

PC
servis

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 740-400, 740-125
mobitel: 041 617 947

V mesecu novembru

AKCIJSKE CENE

RAČUNALNIKOV PENTIUM 200MHz

Najdete nas v novih prostorih na tržnici!

Všujčno vašijeni!

Slaba igra in porazi Kemoplasta

Kemoplast je začel letošnjo sezono neuspešno. Trije zaporedni porazi še sicer ne pomenijo tragedije, povzročajo pa vodstvu kluba resne skrbi. Uvodna tekma v Zagorju je pomenila za Kemoplast veliko razočaranje. Res je, da so Zasavci eden izmed favoritov, a je bil poraz z 32 točkami razlike le prehud. Malo bolje je bilo na tekmi z mlado ekipo Olimpije (do 20 let). Za Ljubljance so igrali kar štirje tujci, proti čemer so bili najbolj glasni ravno v Šentjurju in so napovedali celo bojkot prvenstva. Očitno pa je šlo le za medijski spopad. Šentjurčani so pred 150 gledalci izgubili za 9 točk. Z gostovanja iz Radenc so Kemoplastovci spet prišli praznih rok in s 17 točkami razlike.

Trener Jerič meni, da jim tako na treningih kot na tekmah manjka dobrih igralcev. Nekaj je poškodovanih, nekaj pa odsotnih iz drugih razlogov. Poznajo se tudi nezadostne priprave in zelo pozna vključitev organizatorja igre Davida Čopa v ekipo, ki je po odhodu domačina Matjaža

Kneza ostal edini igralec za to občutljivo mesto. Po tekmi v Zagorju je namerč dolgoletni član kluba Matjaž Knez "izginil", v klubu pa nam niso znali povedati, kaj je z njim.

Popularni "Faco" je povedal: "Večji del pripravljalnega obdobja sem bil poškodovan, začutil pa sem tudi, da se tudi drugače ne vklapljam najbolje v ekipo. Tu je zdaj pač čisto drugačno vzdušje. Po tekmi v Zagorju sem bil dogovorjen za sestanek s predsednikom kluba Lapornikom, a predsednika ni bilo in se tudi do sedaj še ni oglasil. Torej je zadeva zame končana."

Res je škoda, da se domači igralci izgublajo na takšen način. Ne bom se spuščal v resničnost vzrokov za nesporazum, v interesu šentjurske košarke bi pa vendarle bilo, da bi se pobotali, kajti gledalci na parketu le najraje vidijo domačine, ki pa jih je v ekipi vse manj.

Trener Jerič je optimist: "Kako bo naprej, ve le sam bog, upam pa na bolje. Štirinajstdnevni odmor smo izkoristili za uigravanje in računam, da nam bo steklo. Pogoj so seveda zmage na domačem igrišču."

V nedeljo Kemoplast odhaja v Hrastnik, v soboto, 8. novembra ob 19. uri pa se bodo v hruševski dvorani pomerili z ljubljansko Ilirijo.

L.Hvalc

ZADNJA VEST

KK Kemoplast : Triglav 67:73

Kemoplast je v soboto, 25. 10., po slabi igri in tudi po zaslugi slabega sodnika na domačem igrišču izgubil tudi s kranjskim Triglavom.

Končana teniška sezona

Teniški klub Šentjur je letošnjo sezono zaključil v soboto, 18. oktobra, s kostonjevim piknikom in turnirjem dvojic. Tekmovanje je bilo predvsem družabno, zmagala pa je dvojica Kincl - Šporn.

Spopnimo se še odprtega prvenstva Šentjurja, ki je bilo 21. in 22. septembra. Že petič zapored je zmagal Aleš Šporn, ki je v finalnem srečanju tesno premagal Gregorja Bobovnika iz Žalca. Zmagovalec v tolažilni skupini

je bil 15 - letni Nejc Pepevnik.

Do konca aprila 1998 bodo šentjurska teniška igrišča počivala.

L.H.

ŠAHOVSKE NOVICE

Zmaga Simona Jerneja

Začel se je nov krog tekmovanj v regijski kadetski ligi. 3. oktobra je v Velenju med 89 udeleženci zmagal S. Jernej s 6.5 točkami. Odlične so bile tudi ostale uvrstitve članov ŠD LIPA: Četina je bil 4., Hrčica 5., Srdić U. 12., Srdić G. 14., Hrtman M. 19. In mlada A. Jernej 59.

Občni zbor ŠD LIPA

Šahisti in šahistke ŠD LIPA so imeli lepo obiskani redni občni zbor. Pri analizi dosedanjega dela so ugotovili, da je društvo uspešno realiziralo vse zastavljene cilje in naloge. Dopolnili so tudi upravni odbor društva. Novi tajnik je postal M. Drobne, blagajnik A. Potočnik in tehnični vodja A. Pišek. Predsednik in podpredsednik ostajata F. Gazvoda in D. Plahuta.

Zmaga Kolmana

V počastitev občinskega praznika so šahisti odigrali tradicionalni hitropotezni turnir. Udeležilo se ga je 12 tekmovalcev. V konkurenci praktično vseh najboljših igralcev ŠD LIPA je zmagal Ivo Kolman, ki je ponovno dokazal, da z njim v hitropoteznem šahu ni šale. Vrstni red Kolman 9, Jazbinšek, Drobne in Streicher 8, Plahuta 7, Gazvoda 6.5, Biščan 5 itd. Odigrani turnir je štel tudi za skupno uvrstitev za letnega prvaka društva. Vrstni red po doslej odigranih turnirjih (na sporedu so še trije) je naslednji: Plahuta 36, Kolman 35, Gazvoda 34.5, Jazbinšek 24, Drobne, Biščan 21.5 itd. Boj za prva tri mesta bo še izredno zanimiv, saj se 1.5 točke razlike med 1. In 3. Mestom lahko preseže na enem samem turnirju.

Jazbinšek najboljši

V pripravah na I. Ligo so šahisti odigrali turnir v aktivnem šahu. Udeležili so se ga mladi tekmovalci in tekmovalke ter večina članov 1. moštva. Zmagal je Jazbinšek z 10 točkami pred Gazvodo in Plahuto 9, Streicherjem in Drobnetom 8 itd. Najboljši med mladimi je bil S. Jernej, ki je edini premagal zmagovalca Jazbinška.

V I. ligi tokrat najbolje?!

Člansko moštvo ŠD LIPA Šentjur je odigralo prvi del tekmovanja v I. Ligi vzhod. V štirih kolih (od skupno sedmih) so nanizali dve ekipni zmagi, en remi in en poraz. Tako imajo 5 točk in so četrti med osmimi moštvi in se jim obeta ena najboljših uvrstitev v zgodovini šentjurskega šaha. V prvih štirih kolih so bili najboljši Palac na prvi deski (3.5 točke), Jazbinšek na drugi deski (3.5 točke) in Plahuta na peti deski (2.5 točki). Igrali so še Biščan, Drobne in F. Gazvoda.

Drugi del tekmovanja je potekal v kulturnem domu v Šentjur v soboto in nedeljo, 25. In 26. Oktobra 1997, kjer pa so bili "Lipovci" manj uspešni. Nesrečno so najprej izgubili s Trboveljčani (2,5:3,5), nato pa še gladko z Radensko (2:4) in z Lendavo (1,5:4,5). Z osvojenim 5. mestom so vseeno zadovoljni, čeprav ostaja grenak priokus, da bi lahko bili uvrščeni dosti bolje!

F.G.

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 53

						RIMSKA ŠT. 100	POKRAJINA V BELGIJI	EDO RAVNIKAR	TONA	DEL RIBJE KOŽE	ŠPANSKO ŽENSKO IME	VOJAŠKA STOPNJA	IGRALNA KARTA	RADIJ	PREHLAD	KORALNI OTOK
						100 M ²			TOVARNA V SARAJEVU VERDIJEVA OPERA					ARABSKI ZREBEC PREVRAT		
						LITER		BOLGARSKI KRALJ VOJAŠKI PAKT					ORGAN SLUHA REKA V SRBIJI			
						DRAG KAMEN						MALIK OVOJ				
						UPANJE					NADLEŽNA ŽUŽELKA RUSKI KLOVN					KOČA
						IME IGRALKE RINE				PERZIJSKI PESNIK HAJAM IZKLEDOVALCI GODAL IZ CREMONE					KEM. EL. BOR REŽISER ANTON	
METER		META MALUS	OKRAJŠAVA ZA BAS	KOPNO V VODI	KRAJ PRI ŽUSMU	HHRVAŠKA NAFTNA DRUŽBA	JANEZ OCVRK JOŽICA AVBELJ		INDONEZ. OTOK PRIPADNIK LJUDSTVA V KAMBODŽI					MARIJA ARLIČ ŽIVAHEN MLADENIČ		
TROMBOZA								POLJEDELEC SL. FILOZOF (ANDREJ)					POMLADNI MESECI MONGOLSKI VLADAR			
TOMAŽ MASTNAK			1000 KG ROZIKA INKRET				LEToviŠČE V ISTRi KILOMETER					NEMŠKO M. IME JOŽE AVSENIK				
KALJ		DEL TELESA ZNAK ZA TESLA				SHRAMBA V ZEMLJI AVSTRIJA				PRISTANIŠČE NA KRIMU ZNAK ZA KELVIN						
POKRAJINA V GRČLIJI						AMERIČANI										SESTAVIL: JOŽE MASTNAK-MARJAN

Križanko št. 52 nagrajuje Supermarket in Pizzeria Jager. Po dve pizzi s pijačo dobijo: Franjo Antlej, Na Lipico 3, Marija Špes iz Vrbnega in Roman Jager iz Dramelji!

Šentjurčanke odlične

Mlade šentjurske košrkarice so uspešne. Mlajše pionirke so odigrale že šest prvenstvenih odigrane že šest prvenstvenih tekem in kljub temu, da so v tekmovanju novinke, se uspešno držijo v sredini lestvice.

Še boljše so njihove starejše kolegice kadetinke. Z zmagama nad Domžalčankami in Konjičankami so napovedale boj za vrh lestvice v 2. slovenski ligo - vzvod.

Oba trenerja, Zoran Kladnik pri pionirkah in Bojan Mackošek pri kadetinkah, pridno delata s svojimi igralkami in vabita na njihove tekme v telovadnico OŠ F. Malgaja. Kadetinke bodo igrale 8. novembra ob 10:30 uri, pionirke pa 9. in 23. novembra ob 11. uri.

UO ŽKK

Nogometaši - zmerno toplo nadaljevanje

Po enajstih kolih v 2. SNL se Šentjurčani nahajajo v sredini lestvice, kar je ob številnih poškodbah pričakovan in zadovoljiv rezultat. Sama igra je sicer bila dopadljiva, tudi veliko priložnosti za gol so si fantje pripravili, le gola največkrat ni bilo. Realizacija je slaba, ker so kar trije napadalci (Obrez, Šoštar, Valek) poškodovani, Ahčan in Poštrak sta le nekje zapretila, gole pa so dajali le igralci s sredine igrišča. Sicer pa so Šentjurčani od 6. do 11. kola imeli same težke tekme, igrali so s favoriti, Dva poraza (Koper, Triglav), dva neodločena izida (Goriške opekarne, Dravograd) in zmaga z Nafto, naj bi predstavljali kar soliden rezultat. Do konca lige jih čakajo lažji nasprotniki in bi se znalo stanje na njihovem računu bistveno popraviti. Na žalost je klub zapustil Žilnik, ki se je prestavil k magnatskemu prvotigašu iz Vevč. Ker je "Žila" vedno igral za dva, znal pa je tudi poveljevati obrambi in spodbuditi svoje soigralce takrat, ko je bilo treba, ga bodo v moštvo zelo pogrešali. Po Drobnetu in Križniku je Žilnik že tretji domači igralec, ki se je uspel prodati v 1. ligo. Očitno v NK Šentjur pod vodstvom trenerja Benčine ustvarjajo dobre

nogometaše. Kapetanski trak je zdaj prevzel Primož Kidrič.

Senčna stran šentjurskega nogometa so gledalci. Na tekmi z Nafto jih je bilo komaj kaj več kot na malo večji trgatvi, na tekmi z Dravogradom pa tudi ni bilo veliko bolje. Celu na večernih tekmah male nagometa se jih zbere več. Vodstvo kluba bo moralo prav kmalu čvrsto zagrist v ta problem.

Karateista s Planine žanjeta uspehe

Tanja in Miha Novak sta sestra in brat, ki trenirata karate v Bistrici ob Sotli. Dosegata izvrstne rezultate in sta tudi člana državne reprezentance. Pred kratkim sta nastopila na mednarodnem tekmovanju v disciplini Šotokan v Rušah in v konkurenci tekmovalcev iz iz petih držav osvojila drugi mesti. 14 - letna Tanja je povedala: "Z Uvrstitvijo v Rušah, kjer sem nastopila v A reprezentanci, sem zelo zadovoljna. Sem pa staknila poškodbo kolen in dalj časa ne bom mogla trenirati in tekmovati." Miha Novak je v soboto, 18. oktobra, nastopil v kvalifikacijah za državno prvenstvo in je prepričljivo zmagal.

L.H.

Obvestilo g. Jagra

Obveščamo g. Jagra, če bo slučajno iskal svoji trgovino in picerijo, da sta v Podgorju in ne v Hruševcu (sploh pa ne v Hrušovcu!).

Tudi škarpe imajo barvo

Po črnkasti in rozasti osnovni šoli bomo očitno dobili še barvaste škarpe. Le da bo tu težje, kajti vse kaže, da "črna škarpa", ki jo je SKD v središču Šentjurja na občinske stroške pomagala zgraditi svoji zvesti članici, ne bo dobila svoje drugobarvne kolegice vsaj do naslednjih volitev.

Ne dajo niti koščka Planine

Planinčani, ki so se očitno obrisali pod nosom za svojo občino, grejo s svojim lokalpatriotizmom do konca: sodeč po pripravah za odvoz odpadkov na celjsko deponijo, tudi teh ne bodo pustili odvažati preko nesojene občinske meje.

SDS iz sence?

Sodeč po sestavi skupine, ki se ubada z banko na Planini, se poskušajo tamkajšnji janševci ilegalno s pomočjo denarja "prišlepati" iz hladne opozicijske sence, kamor jih je pahnila koalicija SKD & LDS. "Ne bo jim uspelo! To je ..." je iz ilegale menda zagotovil sam planinski Knez.

G. Čokl - mirovnik

Predsednik SKD g. Čokl, ki je hkrati tudi predsednik šentjurskih pevcev, je v ponkovski farni cerkvi zelo požrtvovalno in lastnoročno pred očmi vse cerkve in Boga razdelil gostujočim portugalskim pevskim kolegom dragocene Slomškove podobice. Dosledno pošteno, vsakemu po eno! S svojo gesto je z ozirom na povpraševanje in očitno dvomljivo kulturo gostov gotovo preprečil najmanj nekulturno prerivanje, če že ne pretep.

Čez komot ga ni

Zakaj šentjurska Resevna oglašuje v Konjiških novicah in ne v našem časopisu? Da lahko njen komercialist g. Plankl že doma v Konjicah ob kavici prebere, kaj ponuja njegova firma Šentjurčanom!

Gremo v športno dvorano v Hruševac - prvič

Športna dvorana v Hruševcu, naša dika in naš ponos, čeprav že od rojstva nekoliko prekratka, se je nalezla nekaterih navad bližnjega Evergreena: njeni reflektroji in semafor utripajo zelo pestro. Srce parajoči otožni zvoki iz ozvočenja še iz vzhodnonemških časov pa so precej manj večno zeleni.

Gremo v športno dvorano - drugič

Ne skrbite, če se boste slučajno odločili za obisk kakšne tamkajšnje tekme, kajti tam znajo vse. Če slučajno zaspi hišnik, ki odklepa vhod na tribune (kot se je zgodilo na uvodni tekmi), stopijo v akcijo redarji, snamejo vrata s tečajev in zadeva je en dva kulturno rešena.

V Resevni vse dobro in poceni

Množica Šentjurčanov, ki je ob otvoritvi navalila v prenovljeno Blagovnico, se je lahko prepričala, da je v Resevni zdaj res skoraj vse drugače - razen cen, ki so še vedno "resevniške".

Boj do zadnje kaplje krvi

Občinski svetnik Maruša in krajanji Hruševca so si končno izborili svoj podvoz. Šlo je za besno bitko do zadnje kaplje krvi - drugih prebivalcev Šentjurja.

Nekrščanski kamnolom

Pletovarski vikendaši se pritožujejo, da Berglezov "krščanski" kamnolom ni vreden svojega imena, saj prav po nekrščansko najeda njihovo krščansko potrpežljivost.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 480

POSLUJEMO
VSAK DAN OD 9. DO 16. URE, SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

- STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
- RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST STEKEL

**-očesna ambulanta
OČALA VSEH VRST:**

- FOTOLENIZIRANA
- BIFOKALNA
- MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
- STANJŠANA
- PLASTIČNA
- SONČNA OČALA RAYBAN
- NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE, PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB
- CARL ZEISS, ESSILOR**
- VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

**Plačilo možno
na več čakov**

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa**

v trgovini ROSANA smo za vas pripravili novost

otroški program **pepito** in **innuendo**
Jeans hlače znamke **wampum**

trenerke odrasle že za **2.450,00 SIT**
trenerke otroške od **1.500,00 SIT**
otroške Jeans hlače na naramnice samo **1.750,00 SIT**
moška in ženska parka od **5.500,00 SIT**
ženske spalne srajce samo **1.600,00 SIT**

spodnje perilo

ženske spodnje hlače **190,00 SIT**
moške spodnje hlače **210,00 SIT**
otroške spodnje hlače **160,00 SIT**

moške srajce flanela samo **1.350,00 SIT**
polpuliji in razne maje že za **1.790,00 SIT**
otroški polpuliji samo **1.100,00 SIT**

nudimo vam **veliko** izbiro **trenerk**, ženskih, moških in otroških **milkic**, **jeansa** in moških, ženskih ter otroških **bund**

delovni čas:

vsak dan 8⁰⁰ - 19⁰⁰
sob 8⁰⁰ - 12³⁰

**v trgovini ROSANA Vas z
veseljem pričakujemo**